ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿರುವಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಮೇಜರ್. ಆದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್‌ಸ್ ಇದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದಂತಹ ಕೇಸುಗಳು ಏನು ಇವೆ ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಾವು ಏನು ಹೇಳಿದಿರಿ ಅದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಲುಪಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

(ಗೊಂದಲ)

ಶ್ರೀ ಆರ್.ವಿ. ದೇಶಪಾಂಡೆ:– ತಾವು ಈ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಿತ್‌ಡ್ರಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ವಿತ್‌ಡ್ರಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಇದೆ. ಆ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಪ್ರಕಾರ ಫಾಲ್ಕೋ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ಒಂದು ಟೈಂಬೌಂಡ್ ಹಾಕಿ ಇಮ್ಮಿಡಿಯೇಟಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ವಿತ್‌ಡ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೀರಪ್ಪಮೊಯಿಲಿ:– ತಾವು ಹೇಳುವ ವಿಚಾರ ಸರಿ ಇದೆ. ಆ ಪ್ರೊಸೆಸನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮಾತನಾಡಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ತಾನೇ. ಅಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಏನು ಆಗಿದೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ.

ವಿತ್ತೀಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

(1993–94ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ಹಾಗೂ ಮತಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದು)

ಬೇಡಿಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ: 13 ಮತ್ತು 54

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಯಾಹ್ಯಾ (ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವಕ್ಫ್ ಸಚಿವರು):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ''ದಿನಾಂಕ 31–3–1994ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 13ಮತ್ತು 54ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ 201,47,65,000 ಮತ್ತು 307,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ನಾನು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಬೇಡಿಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ: 16

ಡಾ. ಹೆಚ್.ಡಿ. ಲಮಾಣಿ (ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು):– ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ''ದಿನಾಂಕ 31–3–94 ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯ ಸಂಖ್ಯೆ: 16, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ 1137,79,49,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ 45,00,000

ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ನಾನು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ: 14 ಮತ್ತು 15

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ವಿಶ್ವನಾಥ್ (ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ರಾಜ್ಯ ಸಚಿವರು):– ಸ್ವಾಮಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ "ದಿನಾಂಕ 31-3-94 ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ: 14 ಮತ್ತು 15, ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ 21,71,63,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು 11,71,27,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ನಾನು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ 11 – ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಎಸ್. ರಾಣೆ (ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ 31-3-1994ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ 20,55,28,000 ರೂ.ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ 12 – ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಾಚನಾಲಯ ಇತ್ಯಾದಿ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಎಸ್. ರಾಣೆ (ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ 31-3-1994ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಾಚನಾಲಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ 34,77,02,000 ರೂ.ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ 31 – ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ (ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ 31-3-1994ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ 94,70,08,000 ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಯಿತು. ಈಗ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು.

† ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಅವರು ಹೋದರು. ಹೋದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಉಪಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ವಿಧಿಬಿಂದುವನ್ನು ಎತ್ತಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಇಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ನಿರ್ವಹಣ

ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಇವತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ನಿರ್ವಹಣ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಉಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಒಪ್ಪಿದರೆ ನನ್ನದೇನು ತಕರಾರು ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ 1992-93ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇತ್ತೋ, ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಏನಿತ್ತೋ ಅದರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಏನಿತ್ತು, ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಏನು ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಇತ್ತೋ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಏನು ಗುರಿ ಇತ್ತು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸಹಾ ಆ ನಿರ್ವಹಣ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಈಗ ತಂದುಕೊಟ್ಟರು, ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿರ್ವಹಣ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಬಹಳ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ವಹಣ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಾವು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಮಾತನಾಡಿ ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗಾಗಲಿ ಆ ಕಡೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಾಬ್ತು ಅಥವಾ ಉಳಿದ ಹೆಡ್‌ಗಳು ಇದ್ದಾವೆ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಡ್‌ಗಳ ಬಾಬ್ತು ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನೂ ಸಹಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ವಹಣ ವೆಚ್ಚ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ಉಪಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯೋಜನೆಯ ವೆಚ್ಚ ಇರಬಹುದು, ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚ ಇರಬಹುದು 1992-93ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 12 ಕೋಟಿ + 69 ಕೋಟಿ ಒಟ್ಟು 81 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಒಂದು 92-93ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ತಾವು ಏನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಯಾವ ಯಾವ ಹೆಡ್‌ಗಳ ಬಾಬ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಹೊರತಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು 1992-93ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ಫೆಬ್ರವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ವರೆಗಾಗಿ ನಾವು ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಾಬ್ತು ಅಥವಾ ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚಗಳ ಬಾಬ್ತು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಾವು ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಾನು ತಮ್ಮಿಂದ ತಿಳಿಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ ತಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿರ್ವಹಣ ವೆಚ್ಚ ಏನು ಆಯವ್ಯಯ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದ ವರ್ಷ ಇಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು, ಈ ವರ್ಷ ಇಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣ ಆಯವ್ಯಯ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಆದೇಶವನ್ನು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ರಿಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನಾವು ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಪಾದನೆ ಏನೆಂದರೆ - ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ, ಖಜಾನೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್.ಓ.ಸಿ. ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಹಿತ ಇದರಿಂದ ಪ್ರೂವ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ

ಎಂದರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಇದು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ಇದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಏನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವೇ ಹೇಳಿ. ಈಗ ತಾವೆಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥವರು. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಸ್ವಾಮಿ. ನಾವು ಏನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ? ಇದರಿಂದ ಏನು ಎಂದರೆ ನೀವೇನು ಬೇಕಾದರೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಾವು ಮಾಡುವುದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು 90 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಇನ್ಸಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ಇದೆ. ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್ ಇದೆ, ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಇದೆ, ಜಯದೇವ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇದೆ, ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇದೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಇದೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಡೆಂಟಲ್ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ, ಏನು ಇದರ ಕಥೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೇ ಒಳ್ಳೆಯದು.

3.45 ಪಿ.ಎಂ.

ಇದನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ನಮಗೆ ಏನು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನಾದರೂ ನಾವು ತೋಚಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. This is ridiculing ourselves. ಇದನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ವಿಧಿಬಿಂದುಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮೌನವಾಗಿದ್ದೀರಿ. To that extent ನೀವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಿದ್ದೀರಿ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಅಪ್ರಿಶಿಯೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಹಾರ್ನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ:– ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯರವರು ಕೊನೆಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಸರ್ಕಾರ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ತಾವು ಬಹಳ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಹಾರ್ನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ:– ನಿಮ್ಮ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮಹತ್ವ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಇದೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಲಿಮಿಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ:– ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ತಾವು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುಮಾರು 112 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. 92 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಬಗ್ಗೆ 1992–93 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್‌ಗಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಜಯದೇವ ಹೃದ್ರೋಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಘಟಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಪುರಸ್ಕೃತ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ನಾವು ಕೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಆ ಹಣವನ್ನಾದರೂ ತಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ವಿನಂತಿ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ತಾವು ತೀವ್ರವಾದಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹವುಗಳು ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ನೀವು ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತಹ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿದೆ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈಡೇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಅಥವಾ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸದುದ್ದೇಶದ ಟೀಕೆಯನ್ನು ತಾವು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಹೊರತಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಮತ್ತು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಉಪನಾಯಕರು ನಾವು ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾವು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅನ್ನುವುದು ಇವರಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ನನ್ನಂತಹವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಏನೂ ತಡವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾರ್ಚಿ 31ಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅನುಮತಿ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಏತಕ್ಕೆ ನೀವು ಬರಬಾರದು ? Otherwise, all of us will be considered as irresponsible by the people of this State.

ಈಗಲೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ; ಇಷ್ಟು ಲಘುವಾಗಿ ನಗುವುದು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡಿ. ನನಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಜಾರಾಗಬಹುದು. ಇವತ್ತೂ ತಡವಾಗಿಲ್ಲ. 31ಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಸೇರೋಣ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಶಾಂತಯ್ಯ:- ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲವೇ ? ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹೆಚ್. ಬನ್ನಿಕೋಡ್:- ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ನಾವು ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್.ವಿ. ದೇಶಪಾಂಡೆ:- ಅವರು ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರನ್ನು ರೈಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಕನ್ವಿನ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಿ; ಕನ್ವಿನ್ಸ್ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಇನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಯದ ಅಭಾವದಿಂದಾಗಿ ನೀವು ಓಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಹೆಚ್. ಬನ್ನಿಕೋಡ್:- ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಏನಿದೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಇದು ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೇನು ಸರಿಯಾದಂತಹ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ

ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲವೋ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಲಘುವಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ:- ಬರೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ. The entire government is responsible for this.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಚ್. ಬನ್ನಿಕೋಡ್:- ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನೋಡುತ್ತಿದೆಯೆ ? ಇಲ್ಲವೆ ? ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕುರಿತು ಸದನದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರು ಇದು ಸರಿಯಿದೆಯೇ ? ಇಲ್ಲವೇ ? ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೆ ? ಇಲ್ಲವೆ ? ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಬೇಕು. ದಿನವೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ದಯಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವರ್ಯಾರಿಗೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಸದನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:- ತಾವು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ 'ನಮ್ಮದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಉಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿ, 'ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ:- ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಉಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನು ? ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ ? ಕೇವಲ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಕುರಿತು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನೆಂದು ಈ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ಸದನದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದಾಗ ಯಾವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಲಿ.

ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ:- ತಾವು ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಬಾರದೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಚ್. ಬನ್ನಿಕೋಡ್:- ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲ.

PROF M.D. NANJUNDA SWAMY:- I am suggesting a way out of the whole thing. ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಬಾರದೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ. ಇದರಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರಿ ಇದೆಯೇ ? ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ತಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ. 31ಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಹಾರ್ನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ:- ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗಾಗಲೇ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳ ನಾಯಕರುಗಳು ಬಂದು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಈಗ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದು, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವೋಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪುನಃ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ. ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಲೋಪ-ದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ಉಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು. ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಲೋಪವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಯಾಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ:- ಅವೊತ್ತಿನ ಮಾನ್ಯ ಉಪಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ದೊಡ್ಡಸ್ಥಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ, ಅವರು ಸೌಜನ್ಯತೆಯಿಂದ ಆ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆ?

ಶ್ರೀ ಹಾರ್ನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ:- ಮುಂದುವರೆಯಬಾರದು,

ಶ್ರೀ ಆರ್.ವಿ. ದೇಶಪಾಂಡೆ:- ನಿಮಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, 40 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದು, ಯಾರಿಗೆ ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿತನದ ಜನರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅದು ಸರಿ ಇದೆಯೆ? ತಪ್ಪಿದೆಯೆ? ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾವಿಜನ್ ಆಗಿದೆಯೆ? ಇಲ್ಲವೆ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ನೋಡದೆ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಮಾನ್ಯ ಉಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಸೌಜನ್ಯತೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅದಾದ ನಂತರ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆ? ಮುಂದಿನ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ವಿತರಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಬೇಕಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಮಿಸ್‌ಗೈಡ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾವುದೋ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದಾದರೂ ಈ ಸದನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಹೋದಸಲ ನಾವು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಗಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು, ಆಗ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸದನದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಕಲಾಪ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನಾವು ಸದನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಘೋರ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಉಪಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ತಾವು ತತ್ವಶಃ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ? ಕಾನೂನು ಹಾಗೂ ಸಂಸದೀಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಹಾರ್ನಳ್ಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಕೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ: 'ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿತನ'ವೆಂದರೂ ನಿ ಗೆ ಕೋಪ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರವನು ಬಯ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಬಯ್ಯಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕು? ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಹಾಕೋಣವಾ ! ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಲೇಖಾನುದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನಿನ್ನೆ ದಿವಸದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಕನಿಷ್ಠ ಮೂರು ದಿವಸವಾದರೂ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡ ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಅಥವಾ ಒಂದೂವರೆ ದಿವಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಒಂದು ಮೈಲಿ ಷ್ಟು ದೂರವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹರಿದು ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಇದ್ದು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಇಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯಾದರೂ ಏನು? ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಚರ್ಚೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೆ? ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಾವು ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ತಾವು ಹೃದಯ ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿ: ಇದು ಚರ್ಚೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೆ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ, ಇವರು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೋ ತಿರುಪತಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ

ಬಗ್ಗೆ ಅಗೌರವವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ತರಹ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಚೂರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ನಮಗೇನು ಬರುತ್ತದೆ ? ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಏನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ತಾವು ತಕ್ಷಣ ನಿಂತು ಬೆಲ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ನಾವು ತಕ್ಷಣ ಬೇರೆಯದಕ್ಕೆ ಜಂಪ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ; ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೊ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಇನ್ನಾವುದಕ್ಕೊ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಸದನವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ನಾಳೆ ಅದೇನು ಸಚಿವ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೇಳಲಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಲೇಖಾನುದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಪುನಃ ಏಪ್ರಿಲ್ ಅಥವಾ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಸದನ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷಪಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಅದು ನೀವು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗೌರವವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಮಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,

ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ:– ಮಾನ್ಯ ಜಾಲಪ್ಪನವರೆ, ತಾವು ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ:– ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇದೆ ತಾವೇ ಹೇಳಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜಡ್ಡು ಹಿಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ? ತಾವು ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚುರುಕುಗೊಳಿಸಬೇಕು, ತಾವು ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲ, ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನಾದರೂ ಬಂತೇ ತಾವೇ ಹೇಳಿ, Is anything on record? ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜಡ್ಡು ಹಿಡಿದಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್.ವಿ. ದೇಶಪಾಂಡೆ:– ಇವತ್ತಿನದು ಆಯಿತು, ನಾಳೆಯಾದರೂ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಲಿ At least you say that.

† ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ (ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ):– ಇದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಬಂದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ performance budget ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸಬರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಸರಿಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು 3–4 ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆಗೆ, ಸಕ್ಕರೆಗೆ, ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಗೆ, ಬೀಡಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 3–4 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸಣ್ಣಸಣ್ಣವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾನು ಯಾರನ್ನು ಬೈಯಬೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ,

ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದರಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಹೊರಗೇ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಅದು ನನ್ನ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನೀವು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೇಳಿದಿರಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡಲು ಎದ್ದುನಿಂತೆ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಕೋಟಿ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಕೂಡ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಳತೆಗೋಲು ವಿದ್ಯೆ. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Education means knowledge. Knowledge itself is power. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಹತ್ವ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಪಂಡಿತರು ಮುಂದುವರೆಯುವುದಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಜನರು ಮುಂದುವರೆಯುವುದಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಆಡಂ ಎಂಬುವವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದನ್ನು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

"The preservation of means of knowledge among the lowest ranks is of more importance to the public than the property of the richmen in the country."

ಅಂದರೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು 4–2–93ರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 14ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ನಾವು 45–46 ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲಾದರೂ ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಚಿನ್ನಪ್ಪ ರೆಡ್ಡಿಯವರ 3ನೇ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

"In regard to compulsory primary education, there is already in force in Karnataka a Compulsory Primary Education Act. But clearly, the Act is not properly implemented. The will to implement the Act appears to be lacking. To my shock, I discovered that in the State of Karnataka there are 13,024 single–teacher schools as against the total of 20,830 primary, secondary and high schools in the entire state. The State of Karnataka leads all other States and has the highest percentage of such schools. The number of pupils attending these 13,024 single – teacher primary schools in Karnataka is 8,34,885. The naked fact therefore is that 8,34,885 pupils now in the primary schools of the Karnataka State are receiving next to no education since it is humanly impossible for a single teacher to manage four different classes, teaching different subjects simultaneously. What makes it even

worse is that a large number of these schools are also single-roomed. Out of the total 23,023 primary schools in the State of Karnataka, 16,383 are single - roomed while 3,796 are two - roomed. One can imagine the raucous cacophony on one side and the bewildered helplessness of the teacher on the other. Out of the 23,023 primary schools, only 5,380 have adequate play grounds. Out of 14,969 upper primary schools in the Karnataka State only 4,956 have adequate play grounds. Out of 3,572 secondary schools, only 1,677 have adequate play grounds. Out of the 3,572 secondary schools, 1,199 have no laboratory facilities at all. There are also some primary schools without black boards even. All these figures are official figures taken from the educational statistics published by the National Council for Educational Research and Training. In this sorry state of affairs, how is it possible to expect children of the socially and educationally backward classes who prefers to attend government schools and no other to perform well or to show any interest at all in education."

ಇದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಗೌರವ ತರುತ್ತದೆಯೆ ? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದವರು 10 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್, ಅಂದರೆ ಲಿಟ್ರಸಿಯನ್ನು ಅಚೀವ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 45 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ ನಾವು ಅಚೀವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ? ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದ್ದರು ಅದನ್ನು ನಾವು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮಗೆ ಅನುಭವ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳ ಇಲ್ಲ, ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳಿಲ್ಲ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕುರ್ಚಿಗಳಿಲ್ಲ. ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಟೇಬಲ್, ಇಲ್ಲೊಂದು ಕುರ್ಚಿ ಎಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ತಂದು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳು, ಅವರು ಯಾವುದೇ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಬಹುದು ಅದು ನನಗೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಪರಿಶಿಷ್ಟವರ್ಗದವರೇ ಇರಬಹುದು ಇವರು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಈ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಇದನ್ನು ನಾವು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು ? ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡದೆ ಇವತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿಗಾಗಲಿ, ಸೆಕೆಂಡರಿಗಾಗಲಿ, ಟರ್‌ಶಿಯರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್‌ಗಾಗಲೀ ಜಾಸ್ತಿ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕರ್ತರು ಯಾರು ಅದಕ್ಕೆ ಗನ್ನರ್ ಮಿರ್ಡಾಲ್ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

Gunner Mirdal - a noted economist and socialist and a recognised authourity on South Asia in his book "Asian Drama" published in 1972 makes this perspective observation:

"But there is another and more valid criticism to make. Although the declared purpose was to give priority to the increase of elementary schooling, in order to raise the rate of literacy in the population what has actually happened is that secondary schooling has increased still more rapidly. There is fairly a general tendency for plan targets of increased primary schooling not to be reached, whereas targets are overreached sometimes substantially as regards secondary, particularly tertiary schooling. This has all happened in–spite of the fact that secondary schooling seems to be 3 to 5 times more expensive than primary schooling. On the contrary, at the tertiary level it is 5 to 7 times more expensive than at the secondary level. What we see here is the distortion of development from planned targets under the influence of pressure from parents and pupils in the upper strata who everywhere are politically powerful. Even more remarkable is, that this tendency is distortioned from the point of view of planning objectives is more accentuated in poorest countries like Pakistan, India, Burma, start out with fewer children in primary schools and Indonesia which started with far fewer children in primary schools and which should therefore have the strongest reason to carry out the programme of primary schooling the highest priority. It is generally the poorest countries that are spending least even literally on primary education and that are permitting the largest distortions from the planned targets in favour of secondary and tertiary education."

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಸದನದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ನಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಫೇಲ್ ಆಯಿತು. ಆಗ ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಯಾರು ಈಗ ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವವರು ಅಂದರೆ ಏನೂ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನತೆ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸು ಇರುವವರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು, ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು; ಇವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ 60–70 ಭಾಗ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಜಾತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಎಕನಾಮಿಕಲಿ ಅಲ್ಲ, ಎಜುಕೇಷನಲಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಇದ್ದಾರೆ. Academically they are backward, educationally they are backward and we are forcing them to be backward and the Government is forcing them to be backward because the Governments are not discharging their durtises properly.

ಇದನ್ನು ಯಾವತ್ತು ಸಾಧಿಸುತ್ತೀರಿ ? ನೀವು ಇಟ್ಟಿರುವ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ನೀವು ಇಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದೆಲ್ಲಿ ? ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸ್ಥಾನ ಖಾಲಿ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿದ್ದೇವೆ; ಒಂದುಸಾವಿರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಬೇಗ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ದಯವಿಟ್ಟು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಬಹುದು ? ನಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು, ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡರು, ನನ್ನಂಥವರು ಹೇಗೋ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಜಾರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬಹುದು. 70 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು, ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಬನ್‌ನವರ ಜೊತೆ ಬಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಸಮಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನವರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಅಂದರೆ ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇವತ್ತು ಬಂದದ್ದಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇವೆ, ಕೆಲವಕ್ಕೆ 10–15 ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಲೋಯರ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಸರ್ಕಾರಿ 21953 ಇವೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ local ಎಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿದರೆ 17,000 ಇವೆ. ಲೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸ್ 17, ಏಡೆಡ್ 468, ಅನ್ ಏಡೆಡ್ 1553 ಇವೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು 1523, ಲೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸ್ 42, ಏಡೆಡ್ 2048, ಅನ್ ಏಡೆಡ್ 1005; ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು 1/3 ಭಾಗ, ಅಂದರೆ 3 ಭಾಗ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ಸ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕಾಂಪೋಸಿಟ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ 398, ಲೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸ್ 8, ಏಡೆಡ್ 347, ಅನ್ ಏಡೆಡ್ 77. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ 18, ಏಡೆಡ್ 128, ಅನ್‌ಏಡೆಡ್ 174. ಕಾಂಪೋಸಿಟ್ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸರ್ಕಾರದವು 35, ಏಡೆಡ್ 163, ಅನ್‌ಏಡೆಡ್ 14. ಟೀಚರ್ಸ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ಸ್ ಸರ್ಕಾರಿ 34, ಏಡೆಡ್ 33, ಅನ್‌ಏಡೆಡ್ 56. ಬಿ.ಎಡ್. ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ 8, ಏಡೆಡ್ 14, ಅನ್‌ಏಡೆಡ್ 41. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು 4 ಸರ್ಕಾರಿ, ಖಾಸಗಿ 14; ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ 5, ಏಡೆಡ್ 11, ಪ್ರೈವೇಟ್ 33; ಡೆಂಟಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ – 1, ಖಾಸಗಿ – 36; ಈಗ 10–15 ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವು ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಫೀಜ್, ಡೊನೇಷನ್, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಎಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಡೊನೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಎಲ್ಲ, ಫೀಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಲ್ಲ ಹಗಲು ದರೋಡೆಕೋರರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸವೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಹತ್ತಿರ, ಅವರ ಹತ್ತಿರ, ಇವರ ಹತ್ತಿರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಂದಾಕ್ಷಣ 224 ಜನರು ಕರಪ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧುವಾಗುತ್ತದೆ ? ಎಲ್ಲರೂ ದರೋಡೆಕೋರರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕರಪ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಸಹಜ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

4.15 ಪಿ.ಎಂ.

ಒಂದು ಸಮಯ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಾಳೆ ದಿವಸ ಮುಚ್ಚಿದರೆ (ಮುಚ್ಚುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ) ಅವತ್ತು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಈ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು ? ಯಾರಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಇವತ್ತು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನ ತೀರ್ಪು ಬಂದಿದೆ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು, ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಲೀ ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಅಥವಾ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಕಾಲೇಜು ಇದ್ದರೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏಡೆಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ಸ್. ಏಡೆಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ಸ್ ಎಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಏನೇನು ರೂಲ್ಸ್, ಕಾನೂನು ಅಪ್ಲೈ ಆಗುತ್ತವೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೂಡ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಲೈ ಆಗುತ್ತವೆಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಈ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೆ ದಿವಸ ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಿ ಎಲ್.ಕೆ.ಜಿ.ಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಯು.ಕೆ.ಜಿ.ಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್, ಹೈಸ್ಕೂಲು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಎನಗೆ 14 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಫ್ರೀ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಸಿಗಬೇಕು ಎಂದು, it is my fundamental right. ನಾನು ಎಲ್.ಕೆ.ಜಿ. ಒಳಗೋ, ಯು.ಕೆ.ಜಿ ಒಳಗೋ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಓದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಏನು ಇವತ್ತು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅದನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡಿ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಫ್ರೀ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್, ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಇವತ್ತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯಾ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ. What are the implications of the Supreme Court Judgement? ತಾವು ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರಿ ಅದನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. I wanted to know the implications? Not what you are going to do. That is very easy; anybody can do.

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. It is a different thing to be a politician, and a statesman. Anybody can be a politician we want the statesman to deal in such matters. ಇದು ಬರೀ ಒಬ್ಬರ, ಇಬ್ಬರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಜಾಲಪ್ಪ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು. ಹಾಳುಬಿತ್ತು, ಇವತ್ತೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೋ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ 17 ಗೋಲ್ಡ್ ಮೆಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಕಾನ್ವೋಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. We have done our best. ಮೆರಿಟ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ, ಅದೇ ಕನ್ಸಿಡರೇಷನ್ ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಬಿ.ಎಂ.ಸಿ.ಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಎಲ್ಲರೂ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಬರಬೇಕಲ್ಲವೇ ? ಫೇಲ್ ಆಗುವುದು, ಸೆಕೆಂಡ್ ಹಾಗೂ ಥರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಬಥುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಏಕೆ ? Merit is not important. ಎಲ್ಲಿ ಮೆರಿಟ್ ? ಬರೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯೋದೇ ? ಕಾಪಿ ಹೊಡೆಯೋದೇ ಮೆರಿಟ್ಟೇ ? ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಗತಿ ಏನು ? ನಾಳೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇವತ್ತು ಆರ್ಟ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ, ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ, ಕಾಮರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇವೆ. ಅವನು

ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಬಂದಿದೆ ಆ ತೀರ್ಮಾನ ನಮಗೆ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಾಲೇಜು ಒಳಗೆ ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದೇ ಫೀಸ್ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಕಾಲೇಜು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಅಥವಾ ಈ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಅಲ್ಲೂ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸರ್ಕಾರದ್ದು, 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಾವೇ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಅವರು ಕಾಲೇಜು ನಡೆಸುತ್ತಾರೇನು ? ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ

"The scheme evolved herewith is in the nature of guidelines which the appropriate Governments are recognising and affiliating authorities shall impose and implement in addition to such other conditions and stipulations as they may think appropriate conditions for grant, permission for grant of recognition or grant for affiliation as the case may be. We are confining the scheme for the present only to professional colleges. "For the present professional colleges only" that does not to say that it will not apply to all other private institutions which have been recognised or which have been given the affiliation by the competent authorities.

ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದರು A spate of writ petitions will be there. ರಿಟ್ ಪಿಟಿಷನ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದರು. ಅವರದೊಂದು ಕಾಲೇಜು ಇದೆ, ಮಾನ್ಯ ಹಾರ್ನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಅವರ ಮೊಮ್ಮಗ ಅಥವಾ ಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ಆ ಕಾಲೇಜು ? ಇದನ್ನಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಕಾಲೇಜು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ? ನಮಗೇನು ಗ್ರಹಚಾರ ? ಯಾರೂ ಧರ್ಮಾತ್ಮರು ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರೆಲ್ಲ ಕಾಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇವರೊಂದು ನಾಲ್ಕು ಕಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಇವರನ್ನು ದರೋಡೆಕೋರರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕಾಲೇಜು ಬೇಡವೇ ಬೇಡ ನೀವೇ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಈವೊಂದು ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ತಾವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಟಡಿ ಮಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

"(iii) such other colleges to which this scheme is made applicable by the government, recognising and/or affiliating authority."

You have got every power under this Supreme Court judgement to apply the schemes to all other institutions which are run by private Management. Am I correct?

SRI S.M. YAHYA:– Yes.

SRI R.L. JALAPPA:– Then what will be the effect of this private institution that has to be considered by the Government I have already brought to the notice of this August House and the Government that ಈಗ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಈ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೆಂದು ಬಹಳ ಜನಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 50 ಭಾಗ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು.

2 ಸಾವಿರ ಫೀಸು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ 200–300–400 ಫೀಸು ಇರುತ್ತದೆ. 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಫೀಸನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಕರೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಯಾವ್ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರೇ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಫಾರ್ಮಸಿ ಕಾಲೇಜು, ಡೆಂಟಲ್ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಅಲೋಪತಿ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಏನೇನು ಇದೆ ಅವೆಲ್ಲ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು ಇವೆಲ್ಲ ಆ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ಒಂದು ಸ್ಕೀಮ್ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಡ್ವರ್‌ಟೈಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಕರೆದು ಅಡ್ಮಿಶನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದು ಇದೆ. ಗ್ರಹಚಾರ ಯಾವನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ? ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ. ಮೆರಿಟ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಚಿನ್ನಪ್ಪರೆಡ್ಡಿಯವರು ಮೆರಿಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಡಿಸ್‌ಕಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

''I ask the question posed in Vasanth Kumar's case by one of the Judges: "and, what is the merit? There is no merit in a system which brings about such consequences Is not a child of the Scheduled Castes, Scheduled Tribes or other Backward Classes who has been brought up in an atmosphere of penury, illiteracy and anti–culture, who is looked down upon by tradition and society, who has no books and magazines to read at home, no radio to listen, no T.V. to watch, no one to help him with his home work, who goes to the nearest local board school and college, whose parents are either illiterate or so ignorant and illinformed that he cannot even hope to seek their advice on any matter of importance, a child who must perforce trudge to the nearest public reading room to read a newspaper to know what is happening in the world, has not this child got merit if he, with all his disadvantages is able to secure the qualifying 40% or 50% of the marks at a competitive examiniation where the children of the upper classes who have all the advantages, who go to St. Paul's High School and St. Stephen's College, and who have perhaps been specialy coached for the examination may secure 70, 80 or even 90% of the marks?"

"Surely a child who has been able to jump so many hurdles may be expected to do better and better as he progress, in his life. If spring – flower he cannot be."

I would like the Government to note this:

"If spring – flower he cannot be, autumn–flower he maybe, why then, should be stopped at the threshold of on an alleged meritorian principle? The requirements of efficenc of may be always be safeguarded by the prescription of minimum standards. Mediocrity has always triumphed in the past in the case of upper classes. But why should the so called meritorian principle be put against mediocrity when we to the Scheduled Caste, Scheduled Tribes and Backward Classes I had the privilege of interviewing about twenty students of the Bangalore Medical College who had been admitted in the 'Reservation quota."

ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾರು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ 54–55 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆಗಿದ್ದರು ಅವರು ಫಸ್ಟ್ ಇಯರ್‌ನಲ್ಲಿ They have faired well and they have not secured lesser marks what they have secured in the Pre–University. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆಯೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಗತಿ ಏನು ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಬೈರೇಗೌಡರು ದನ ಮೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರು. It is decided, with greatest respect to the Supreme Court. ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಡೆಮಾಕ್ರಾಟಿಕ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ we are not perfect in running the Democratic Government because our political parties are not so well educated as to when they take over Government, they will not be able to give us equal opportunities and justified Government. ಅಂತಹ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. We have got greatest respect for the Supreme Court and their Judges. But unfortunately....

ಇದು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇಲಿಯನ್ನು ಓಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಗೇ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಿದೆ, ಈ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್. ಇದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೋಮಪ್ಪ ಸುವರ್ಣ:– ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸವಲತ್ತೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಂದು ಆಶಾಕಿರಣವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಹರಿಜನ–ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಇದು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಜಾಲಪ್ಪನವರು ಹಿಂದುಳಿದ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದವರು, ಹಿಂದುಳಿದ ಆಶಾಕಿರಣವಾಗಿ ಅವರು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಬರಬಹುದು, ಬಾಕಿಯವರಿಗೂ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಪೇಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾವು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಳಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಗದೆ ಪರದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸೀಟು ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟು.

(ಶ್ರೀಮತಿ ಮೋಟಮ್ಮ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಾದರು)

ಚೇರ್ಮನ್: ಯಾರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಮೊದಲು 45–50 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅದು ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಫೀ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸೀಟುಗಳು, ಅವು ನಿಮಗೇನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಏನೂ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲೆಸ್ ಮೆರಿಟ್ ಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಹ ಎಲ್ಲ ನಿಮಗೇ ಬಂದುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮೊದಲು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಡೆಡ್ ಇನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯಾರವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ 70–80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೆಲ್ಲ ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವತ್ತು 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಆಗೋದೂ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಓದಿ. ಪೇಪರಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಪೇಪರಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ಯಾರು ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಆಗಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯನ್ನು. ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು, ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟು. ಒಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಹೋದರೆಷ್ಟು. ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಆ ತರಹ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸುವರ್ಣ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲೊಂದು ಆರ್.ಬಿ.ಐ.ನ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ, ಕೇಳಿ.

"Exchange control regulations for release of exchange for higher studies abroad have also been liberalised. Under the liberalised regulations, a student who has passed higher secondary examination (10+2) of a recognised Board in India with at least 55 per cent marks or a degree examination of a recognised university in India would be granted foreign exchange for pursuing a full–time course leading to a diploma – degree / post –graduate degree in any field abroad, the duration of which is not less than one academic year."

ಅಂದರೆ ಏನರ್ಥ. 55 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಿನಿಮಮ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಇದ್ದರೆ, ಅವರು ಫಾರಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು. ದುಡ್ಡಿರುವವನು 55 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಇದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಓದಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ 55–60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇರುವವರಿಗೆ, ಸೀಟ್ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದೇನರ್ಥ. ಇದು ಆಭಾಸ. ದಯಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಾದರು.)

ಆಮೇಲೆ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಎಜುಕೇಷನ್ ಯಾವ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ಇದೆ

ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅರ್ಬನ್ ಪೀಪಲ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾಂಪೀಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಎನ್ನುವವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು 53 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು ಜಾಲಪ್ಪನವರೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಯಿತು, ಸೀಟು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಸೀಟು ಕೊಟ್ಟೆ. She has passed in all the subjects of all the years. She has taken final year examination now.

ಅವರು 53 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂದಾಗ, ಇವರಿಗೂ ಅಪೊರ್ಚುನಿಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಿಸ್ಟಂನಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. Neither they can compete with the urban people (counterpart) nor they have the money power to pay higher fee and get into the colleges. This is the biggest lacunae and thereby we are shutting our doors to majority of the village students from this professional education for the present and in the future also.

ಡಾ: ಗಂಗಪ್ಪ:– ತಾವು ಈಗ ಹೇಳಿದಿರಿ. 50 ಅಥವಾ 53 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಂದಂಥ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸೀಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ಪಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಆದರೆ, ಏನಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದಂಥ 55ರಿಂದ 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಏನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ, ಮಕ್ಕಳು, ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸೀಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಯಾರೂ 1–2–3 ಲಕ್ಷ ಡೊನೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 55–60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ಸೀಟು ಪಡೆಯುವವರು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗರು ಯಾರೂ ಸಹ 2–3 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸೀಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನೊಳಗೆ, ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ, 40 ರಿಂದ 45 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಬಂದು ನೋಡಬಹುದು; ತಾವೇ ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಡಾ: ಗಂಗಪ್ಪ:– ನಿಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸೀಟೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ.ಸಿ. ಮಾಧುಸ್ವಾಮಿ:– ಹಾಗೆ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ, ತಾವು ಹೇಗೆ ಡಾಕ್ಟರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ನೀವು ಒಂದೂ ಸೀಟು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ. ತಾವು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೋಟಾದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ?

ಡಾ: ಗಂಗಪ್ಪ:– ಮಾನ್ಯ ಮಾಧುಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹಳ್ಳಿ

ಹುಡುಗನಾಗಿ, ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೀಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆನೇ ಹೊರತು, 72 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸೀಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ:– ಎಷ್ಟು ಜನ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಸವಲತ್ತು ಇದೆ. ಸಾಹುಕಾರರು, ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಮೆರಿಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ.

ಡಾ: ಗಂಗಪ್ಪ:– ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. 50–60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಳ್ಳಿಯವರು, ಯಾರೂ ಕೂಡ 2–3 ಲಕ್ಷ ಡೊನೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ:– ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಜನಕ್ಕೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಫೀಜು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗಿದೆ. ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಮಂಡಲ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತೀರ್ಪು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ, ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಣ್ಣ ಇಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತ ಇಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯವರೇ ಈ ಬೇಡಿಕೆ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ತಾವು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಿದ್ದೀರಾ? ನೋಂದಾಯಿಸಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅವಕಾಶ ಬಂದಾಗ ತಾವು ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಇನ್ನು 20 ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಜಾಲಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜು ಬಳ್ಳಾರಿ. ಅದರ ಗತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ? ಇವತ್ತು ಅದು ಏನಾದರೂ ಕಾಲೇಜು ಎಂದು ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ? ನೀವಿದ್ದಾಗ ಕಾಲೇಜು ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತು ಅದು ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇಲ್ಲ. ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಡೀ ರೆಕಗ್ನೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಐ.ಎಂ.ಸಿ.ಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 4 ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗದ್ದಲ ಆಯಿತು. 4 ದಿವಸ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲೇಜು ಬೇಗ ಮುಚ್ಚಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೊಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪೊಜಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ.

ಡಾ: ಗಂಗಪ್ಪ:– ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:–:– ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಇಂಜನೀಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಟರ್ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಇದೆ. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾರೋ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ತಮ್ಮಂತಹವರು ಹೇಳುವುದು ಅಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ನೋಡಿ. ತಾವು ಪ್ರೊಫೆಶನಲಿಸ್ಟ್. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬೆಟರ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾಸ್ಟಕ್ಚರ್ ಇದೆ ಎಂದು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಡು ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈಗ ಮಣಿಪಾಲ್ ಕಾಲೇಜು ನೋಡಿ ಜೆ.ಜೆ.ಎಂ. ಕಾಲೇಜು ನೋಡಿ. ಬೆಳಗಾಂ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ, ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮೆರೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟು ಸೀಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಜಡ್ಜಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕನ್ವಿನ್ಸ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಗ್ಯುಮೆಂಟ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕನ್‌ವಿನ್ಸ್

ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಂದು ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ರಿವ್ಯೂ ಪಿಟೀಶನ್ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ರಿವ್ಯೂ ಪಿಟೀಶನ್ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ನೋಡೋಣ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಪುಕ್ಕಸಾಟೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇದರಲ್ಲಿ 50 ಭಾಗ ಪುಕ್ಕಸಾಟೆ ಎಜುಕೇಶನ್. ಇನ್ನು 50 ಭಾಗ ಎಜುಕೇಶನ್ ಈ 50 ಭಾಗ ಪುಕ್ಕಸಾಟೆ ಎಜುಕೇಶನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಇವರು ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ ಪುಕ್ಕಸಾಟೆ ಎಜುಕೇಶನ್ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಕೊಡಬೇಕು ಈ 50 ಭಾಗದ ಜನ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಪುಕ್ಕಸಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

"The theoretical foundation for our method is that a candidate/student who is doing march over his compatriot on account of his economic power should be made not only to pay for himself but also to pay for another meritorian student."

This is the social justification behind 50% role described in Clause – II of this scheme.

ಈಗ ಈ ಸ್ಕೀಮ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ 50 ಭಾಗ ಪುಕ್ಕಸಟ್ಟೆ ಸೀಟು ಆಯಿತು. ಇನ್ನು 50 ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೆರೀಟ್ ಮೇಲೆ ಏನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಕೊಡುವ ಹಣ ಈ 50 ಭಾಗ ಫ್ರೀ ಸೀಟ್‌ಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಎಕ್ಸಪೆಂಡಿಚರನ್ನು ಇವರು ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇಕು. What is this? Is it not a capitation fee? ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವರು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ. ತಮಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

SRI S.M. YAHYA:– Sir, Mr. Jalappa is a senior Hon. Member. He has pointed out number of defects or impracticabilities about the decision of the Supreme Court. He has his own opinion and many have. However, the point is, this is a full Bench judgement by the Supreme Court. When the Supreme Court has given this judgement, what the State Government can do about it. Can it go to Supreme Court in appeal or review? It is none of our State Governments business. The judgement whatever has been given by the Supreme Court is final. The Supreme Court judgement is law to–day. We have to implement it. Therefore, whatever the implications, there may be so many other implications we have to implement it. When we brought the Land Reforms Act when the Supreme Court upheld it, there were so many implications. We had to face so many implications. When we want to implement the Supreme Court judgement, by implications we cannot do anything. Nobody can blame the Government. But, if we do not implement

the Supreme Court decision then they will say the Government is not implementing the Supreme Court judgement.

The Government will have to implement the judgement and we have nothing also to do. If you go and get a stay, that is a different matter altogether. We have to implement the judgement.

SRI R.L. JALAPPA:– Are you really feel that this is practicable. There was a case and there was a decision by the Supreme Court formerly that any muslim women who has given Tallak should be given some maintenance allowance. Did you not amend the constitution in this regard? You know everything.

SRI S.M. YAHYA:– If you put forward the anology of this kind, I am sorry.

SRI R.L. JALAPPA:– I know analogy is not an argument.

SRI S.M. YAHYA:– It is a clear judgement. There are directions from the Supreme Court and even the procedure has been laid by the Supreme Court. In such a situation, what do you suggest? It is no use in going on criticising the judgement. What we can do now?

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನವರು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರವಾಗಲೀ, ನಾವಾಗಲೀ ವಿರುದ್ಧ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಸಮಯ ಇದೆ. ಇದು ನಿಮಗೆ ಇಂಪ್ರಾಕ್ಟಿಕೇಬಲ್ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. You can file a revision petition also before the Supreme Court. Do you feel this is not practicable. If you feel this is practicable go ahead.

SRI S.M. YAHYA:– How can a State Government go in review, I just cannot understand. We being in the Government why should we go on review?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿವಿಷನ್ ಪಿಟಿಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ನಾವು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ.

SRI S.M. YAHYA:– Better ask your advocate to argue that matter.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ಇದಕ್ಕೆ ಎಂಟ್ರೆನ್ಸ್ ಎಕ್ಸಾಮ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಸ್.ಆರ್.ಎಂ.ನಲ್ಲಿ ಎಂಟ್ರೆನ್ಸ್ ಎಕ್ಸಾಂ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಹುದು, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಬಹುದು, ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಫುಲ್ ಅಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ರಿವ್ಯೂ ಪಿಟಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಲೇಜು

ನಡೆಸುವುದು ಬಿಡುವುದು ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರ. We are forced to obey the Supreme Court Judgment ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಇದೆ, ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ವಿನಹ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. To everybody it applies; I have quoted the Supreme Court judgement also. But as it is the Supreme Court Judgement, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್, ಅದು ಯು.ಕೆ.ಜಿ. ಆಗಿರಬಹುದು, ಎಲ್.ಕೆ.ಜಿ ಆಗಿರಬಹುದು, ಪ್ರೈಮರಿ, ಹೈಯರ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಇರಬಹುದು, ಕಾಲೇಜು ಇರಬಹುದು. it applies to everybody.

4.45 ಪಿ.ಎಂ.

ಆಗ ನಾವು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಸ್ವಾಮಿ ? ಆಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತೇ ? ಹಣ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸ್ಕೀಮ್ ಇಂಪ್ರಾಕ್ಟಿಕೇಬಲ್ ಎಂದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ.

You can submit that this is not practicable, please review your judgement. That I will leave it to the Government. You take any decision that you feel correct.

ಈಗ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಫ್ರೀಯಾಗಿ ಸೀಟುಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಮೊದಲು ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗಲೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೈಯರ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೆನ್ಯುಪ್ಲೇಶನ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಹ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಫೀ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, All India Technical Board is there. Consult them. Take your own decision. ಕೆಲವರು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಫೀ ಎಂದು ಅರ್ಧ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ ತಾವುಗಳು ಐ.ಎಂ.ಸಿ ಇದೆ ಅವರನ್ನು ಕನ್ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಇದೆ ಅವರನ್ನು ಕನ್ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ನೀವೇ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್ ಇರುವುದು ಅದು 14 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ. ಅದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. 14 ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಉಳಿದಿದ್ದರೆ, ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಆಗ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ they are not bound to give higher education and no citizen in our country can claim higher education as the fundamental right. Am I right Sir?

SRI S.M. YAHYA:– Depending upon the resources.

SRI R.L. JALAPPA:– When you are unable to run the primary schools properly, when you are unable to provide buildings, primary school buildings in the village side, when you are unable to provide them sufficient teachers,

what moral right you have got to spend Rs. 40 crores over this professional education? What moral right you have? You are bound by the Constitution to provide education to these urchins. We call ourselves as urchins, these village boys. We are not able to do it. I have quoted Chinnappa Reddy Commission's report, It is a fact. Everybody knows it is a fact. Every Hon'ble Member in this House knows it is a fact. What moral right you have got to provide higher education freely? I have already quoted one paragraph here.

"It is at the pleasure of the affluent people and their children who have got more backing of politicians and economic power".

ಅವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಾವು ಈವತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ವಿನಹ Not to satisfy the major portion of the urchins in the country. If the State has to bear the cost of education of millions of children, it will never be able to raise enough money by any conceivable measures of taxation. But it is the primary duty of the State to bring to the School every boy and girl and give them proper note functionary education is an axiomatic truth but in a country like India, such education must largely if not wholly pay for itself. Whoever is taking this higher education they must pay for that because the State cannot afford to give so much on higher education free of cost. Seçondly what planning commission says is reported in Financial Express dated 11th August, 1991. "Since the Government debt burden has been increasing, the commission has suggested a reduction in the effective interest rate on government borrowings, improved cost recovery in publicly provided services such as Government housing higher education that benefit mainly the upper income group". This is what the planning commission has said. "Are we not bound by all these things? Should you not go through all these things when we are providing free education to a few people? Unfortunately, this judgement, it reads like this. "Whoever takes more marks and takes a free seat is poor and whoever takes lesser marks and wants a seat in the Medical College or Engineering College, or in any other college are rich so that taking seat by paying money should subsidise the cost of the education of the so called merited students also". Does it stand to reason? I will leave it to you. The Government should now think whether primary education is important or whether this professional education is important.

ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಇಂಪಾರ್ಟೆಂಟ್ ಏಕೆ ? ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಓದುವುದು ಬರೆಯುವುದು ಬರಬೇಕು. ಆದರಿಂದ ದಿನನಿತ್ಯ ಏನೇನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಏನೇನು

ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ 14 ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದುದು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಮೊದಲು ಕೊಡಬೇಕೇ, ಅಥವಾ ಯಾರು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೈಯರ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರೇನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಫ್ರೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೇನು ಆಗಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. I I am prepared for any eventuality. Maximum, you will take over the College. Take over.

ಅದು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ class ಟ್ರಸ್ಟ್, ಕಾಂಪನ್‌ಸೇಷನ್‌ನನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಿ, ಅದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಡೆ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದ ದುಡ್ಡಿನೊಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. We won't lose anything. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ. I am the last person. I know what is going to happen but as a responsible citizen of India, I want to pose a question to you, Sir, whether primary education you will give more important or to professional education where you are spending more than Rs. 40 crore every year? This, you have to decide now. A time has come to decide the future of education of the State and as well as of the country.

SRI S.M. YAHYA:–I don't know, for all your experience and our experience both should co–exist i.e., primary education and higher education. It cannot be bifurcated; only a few can go for higher education. It has been the tradition of our country also from time immemorial and therefore just bifurcate because you are spending Rs. 40 crores for higher education but kindly see how much we spend for primary education.

SRI R.L. JALAPPA:– What is the magnitude of students benefit?

SRI S.M. YAHYA:– What is the percentage of primary and high school and higher education? It is only 15% of the budget we spend for higher education. Just we cannot bifurcate. We want higher education, we want primary eduction also. This will not hold good in a particular system.

SRI R.L. JALAPPA:– I am telling, we want professional education. I am not saying that.....

SRI S.M. YAHYA:– That argument will not hold water.

SRI R.L. JALAPPA:– No, I only say, higher education or technical education should be self–sufficient. They must pay for their education. There are banks to pay. Let them pay. There are poor people also. You give sufficient scholarships and all that. In which developed country, technical education is given free? No where in the world Sir. When we argued before

the Supreme Court, we got 7–8 prospectus from outside the country. No University gives free education, Sir.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ತಾವು ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ನಿಮಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ 55 ನಿಮಿಷ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ಇನ್ನು 5–10 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ಮಂಡಲ್ ಕಮೀಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಡಲ್ ಕಮೀಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಈ ಮಂಡಲ್ ಕಮೀಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಅಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ತಾನೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಬೇರೆಯವರ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಂಪೀಟ್ ಮಾಡುವುದು ? ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಕಾಂಪೀಟ್ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ? This means, Mandal Commission Report is going to be negatived by this judgement. Unfortunately, with all due respect to the Judges and the Supreme Court, I bring to the knowledge of this House, through you, Sir, that this is going to be negatived. This may kindly be looked into and it is high time to decide whether these private institutions should survive or not, whether Government is capable of financing for education – primary, middle and high school fully. Even now by stopping other expenditure, it is for the Government to think over but I want you should take a positive and calculated decision. This has got to be discussed among the educated people of the State or the country. There are plenty of people who can guide the Government. Public opinion also please see that they are called and their opinion is obtained and then you take your own decision. With these words, I just want to conclude.

ನಾನು ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಅಂತ ಇದ್ದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅನುಭವ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡರು ಇದ್ದಾರೆ, ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯರವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ. ನಾನೇನೂ ಹೊಸದು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಅವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಬನ್‌ನವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ರೂರಲ್‌ನವರಿಗೆ ಆಪರ್‌ಚ್ಯುನಿಟಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮೆರಿಟ್ ಒಂದೇ ಕ್ರೈಟೇರಿಯಾ ಇಲ್ಲ. ಬರೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನಂಬರ್ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಮೆರಿಟ್ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನಂತೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಲೈಫ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿರುವವರೆ, ನಾನೇ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಲಾಟರಿ ಬಂದು ಇಂಟರ್‌ಮಿಡಿಟ್‌ಯೊಳಗೆ 12 ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು, 6 ಎತ್ತಿ ಓದಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. Do you call me a merited man? I have done this for myself.

ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಆಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಂದಾಗ ಹಿಂದಿನ

ಮೂರು ವರ್ಷದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ 6ನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಅನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. Do you call me a merited man? No. It is not possible.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು:– ಬಹಳ ಜನ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ಬಹಳ ಜನ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎನ್. ನಾಯಕ್:– ಆ ದಿವಸ ನೀವು ಇಸ್ಪೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದೀರೋ, ಸೋತಿದ್ದೀರೋ. ನೀವು ಇಸ್ಪೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದರೆ you are a merited man. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ:– ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟ್ ಕೊಡದೆ ಮುಳುಬಾಗಿಲನವರು ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೋಟಾದಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಪಡೆದು she has secured 17 gold medals in the convocation that was recently held. She had paid Rs. 75,000/– in 1986–87 as Donation to college. She herself has agreed. How could she get 17 Gold medals? Why such a girl was rejected a seat in the Government College? All these things are to be taken into consideration and I appeal to your sagacity to think over all these things. With these few words, I oppose this demand because sufficent funds are not provided for primary, middle and higher education, specially in rural parts. ಅವರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಸೋರುತ್ತವೆ, ಒಂದೊಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ 4–4 ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ 60–80–120 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದು ಒಂದೇ ಒಂದು ರೂಮು ಇದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 1000 ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ನೀವು ಕೊಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅಪೋಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ರುಕ್ಮಯ್ಯ ಪೂಜಾರಿ (ವಿಟ್ಲ):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ: 13, 54, 16, 14, 15, 12, 11, 31 ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವಂಥದ್ದು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತಹ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಧಾನ, ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಇವತ್ತು ನಾವೆಲ್ಲ ಶಾಸಕರಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಭಾಗವಹಿಸುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಮನವಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ ಒಂದೇ ತರಹದ ಮನವಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಠಡಿ ಇಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆ ಇದೆ, ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೀಠೋಪಕರಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಮನವಿಯ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಂಥ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರಡು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವಾತಾವರಣ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಒಂದು ತರಗತಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮವೂ ಇದೆ. 50ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಒಂದು ತರಗತಿಗೆ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಕ್ಕಳು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮರಮುಟ್ಟುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಪಕ್ಕ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ನಂತರ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹೂದೋಟ ನೆಡುವಂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು ಇದ್ದಾಗ, ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರು ಬಂದಾಗ ಅಕ್ಷಯ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಒಳಿತು, ಕೆಡಕು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಈ ಅಕ್ಷಯ ಯೋಜನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಜಾರಿಯಾಗಿದೆ ? ನಾನು ಒಂದು ಘಟನೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2ನೇ ತಾರೀಖು ಗಾಂಧೀ ಜಯಂತಿ ದಿನದಂದು, ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಬೃಹತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅನುಷ್ಠಾನ ದಿನಾಚರಣೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ತಾಯಂದಿರು ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದು ಒಂದು ತಿಂಗಳದ್ದು ಮಾತ್ರ ಅಂದರೆ 20–24 ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಆ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಆ 20 ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗು ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟವನ್ನು ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಪುನಃ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಆ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕೈನಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದು. ಇಂತಹ ಅಕ್ಷಯ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಹೆತ್ತವರಿಂದ ಒಂದು ಪೈಸೆ ಖರ್ಚಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಫಲ ಸಿಗುವಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಆಟದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತ

ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಗಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಆಟದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಶಾಲೆಗೂ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಯೋಗಾಸನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕ್ರೀಡೆಯಾದರೂ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಯೋಗಾಸನ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 33 ಸಾವಿರ ರೂ.ನಂತೆ ಒಂದೊಂದು ಮಾದರಿ ಶಾಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಘೋಷಣೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಲಿಸ್ಟನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾದರಿ ಶಾಲೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಠಡಿ ಬೇಕು, ಅಷ್ಟು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು, ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶ ಶಾಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್‌ನವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ತರಹದ ಗೊಂದಲ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೋ ಇಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್‌ನವರು ಮಾಡಬೇಕು ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಗೊಂದಲ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೂ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ; ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು.

ವಿಧಾನಸಭೆ ಶುರುವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಅರೆಕಾಲಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಅರೆಕಾಲಿಕ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಮುಂತಾದವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅವರನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ 5–6 ವರ್ಷಗಳು ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವ ಇದೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನುಭವ ಇದ್ದಂತವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸಬರನ್ನು ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 100ಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಈ ಗೌರವ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಅರೆಕಾಲಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ಉಪನ್ಯಾಸಕರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಠಡಿ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. 91–92ರಲ್ಲಿ 6761 ಕೊಠಡಿಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 92–93ರಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಾಲ್ಕು ನೂರು ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಅದೂ ಕೂಡ ಪೂರ್ತಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಠಡಿ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಬೇರೊಂದು

ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಆ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು 6761 ಶಾಲಾಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಬಾಲವಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗಾಗಲೇ 25,000ಅಂಗನವಾಡಿ, ಬಾಲವಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳ ತರಬೇತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಇತ್ತು? ಈಗ ಬಾಲವಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಹಾಗೂ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

1992-93ರಲ್ಲಿ, 30 ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವೀಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳವರು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20 ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರುಗಳು 10 ತಿಂಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಾಲಕಿಯರ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ 4 ಜನ ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಎಂಬುವರು ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 20 ವರ್ಷ ಇದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಆಯಿತು. ಇದುವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನೀವು ಪ್ರತಿ ಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತೀರಿ. ಸುಮಾರು 551 ಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿ ಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೂ ಕೂಡ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಲವಾರು ಸ್ಕೀಮುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಕೀಮುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಯುವಜನ ಸೇವೆ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಯುವಜನ ಮೇಳವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾನಪದ ಕಲೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಇರತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ತೀರ್ಪುಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಯಾರು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಕೇವಲ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವಂಥದ್ದಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವಂಥ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಮಹಾಭಾರತ ಅಥವಾ ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಹಲವಾರು ಕತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂಥದ್ದು ಯಾವುದು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದರೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಕೂಡ,

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿ ಇದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟ ಯಾವುದು ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಪ್ರತಿಸಲ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಯಾರು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಪಡೆದಂಥ ವೈದ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮ ಪಕ್ಷ ಐದು ವರ್ಷ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಅಥವಾ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಂಥದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಒದಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಿಜವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಬೇಡಿಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ 16 ರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳು ನನಗೆ ತಲುಪಿರುವುದರಿಂದ. ಬೇರೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಬೇಡಿಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ 16 ರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏನಿದೆ ಈ ವರ್ಷ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮಗೆ ನೆನಪಿರಬೇಕು. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಚಕ್ರ ರಸ್ತೆ, ಚಕ್ರ ರೈಲು, ಭೂಮಿ ಕೆಳಗಡೆ ಸುರಂಗ ತೋಡಿ ರೈಲು ಓಡಿಸುವಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬಂದಾಗ, ನಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಎದ್ದು ನಿಂತು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನನಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಸದನದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಶಿಸ್ತು ಇರಬೇಕು ಎಂದು. ನಾನು ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಿರುವುದು.

5.15 ಪಿ.ಎಂ.

ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಟ ಶಿಸ್ತು ಇರಬೇಕು. ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಸ್ತು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. 1991–92ನೇ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೆ ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ, ಪ್ರತಿ ತರಗತಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಠಡಿ, ಪ್ರತಿ ತರಗತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು. ಇದೇ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಹೇಳುವಂತ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು, ಮೇ 92ರೊಳಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಮತ್ತೆ 1992–93ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ತೊದಲುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಅದು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. 1992–93ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೂ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಅವರ ತೊದಲು ಉತ್ತರ ಸಹ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಪ್ಯಾರಾ 81ರ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ.

"ಕ್ರಿ.ಶ. 2000 ದ ವೇಳೆಗೆ ಒಂದು ತರಗತಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಕೊಠಡಿ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ."

ಏನು ಶಿಸ್ತು ಇದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ? ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 2000 ಏನು ಇದೆ, ಆಗಲೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ

ಒಂದು ದೇಶದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು ? ಯಾವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಇಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣ ಈ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬ್ತುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾವೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಇಸವಿಗೆ ಆಗ ಎಷ್ಟು ಶಾಲೆಯ ಅಗತ್ಯತೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರ ಅಗತ್ಯತೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ? ಅದನ್ನು ತಾವು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ತಮ್ಮಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ಆಯವ್ಯಯದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಹೋಗಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಸೇವಾ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಏನಾದರೂ ರೂಪಿಸಿ, ಬೇರೆ ವೇತನ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು. ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಮನಗಂಡು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣ ಅವರೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮೊಯಿಲಿ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಆಗಿದ್ದರು. ಆಗಲೂ ಅವರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದು ತೊದಲು ಉತ್ತರ ಮಾತ್ರ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾವು ಒಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು ಓದುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆವು. ಅಮೇರಿಕಾದ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ತೀರ್ಪು. Miss Mohini Jain V. State of Karnataka. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಓದಿದೆ. ರಿಟ್ ಪಿಟಿಷನ್ ಸಿ ನಂ: 607:92. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಹಿಂದೆ ಏನು ಹೇಳಿತ್ತು ? ಶಿಕ್ಷಣ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದೆ. ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ತಾವು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ದಯಮಾಡಿ ಆ ಸೈಟೇಷನ್ AIR ನಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆಯೆ ? ಲಾ ಜರ್ನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಪಿಯರ್ ಆಗಿದೆಯೆ ? ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕು.

ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ:– ಸೈಟೇಷನ್ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. I will read out once again. This is still an unreported judgement. ಆದುದರಿಂದ, ಪೇಜ್ ನಂಬರ್ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ಯಾರಾ 42 in Bandhra Mukti Morcha, this court held that the right to life guaranteed by Art. 21, does take in educational facilities. Having regard to the fundamental significance of education to the life of an individual and the nation and adopting the reasoning and logic adopted in the earlier decisions of this Court referred to hereinbefore, we hold, agreeing with the statement in Bandhra Mukti Morcha that right to education is implicit in and flows from the right to life guaranteed by Art. 21.

ಇದನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂಥ ಕರ್ತವ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಿದೆ. ಆ ಕಾರಣ, ನಿಮ್ಮ ಈ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ್ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸರ್ಕಾರದ sense of priorities ಅದು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಿರುಗು–ಮುರುಗು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಈ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಆರ್ಟಿಕಲ್ 21ರ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನಿದೆ, ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಮಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಕಾರಣ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ನಾವು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ನೀವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತೀರೆನ್ನುವ ವಿಶ್ವಾಸ ನಮಗಂತೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ನಿಮಗೆ ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. 1ನೇ ಜೂನ್ 1992ರಂದು ಈ ಕುರಿತು ನೀವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ದೋಷಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೇ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ, 1992–93ನೇ ಸಾಲಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳು ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಷರತ್ತು ಗೊಳಪಟ್ಟು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಷರತ್ತು: ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾದ ಶಾಲೆಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಅನುದಾನರಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆಗಬಹುದು. ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ಬೇಡ, ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ 4, 5, 6, 7ನೇ ಷರತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ, ಅನುದಾನ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ಸಂಹಿತೆ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: 'ಮುಂದೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಐದನೇ ತರಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿ ಅಗತ್ಯ.' What right do you have? ಏಕೆ ? ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗ ಹಕ್ಕು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ನೀವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು ? ನನಗೆ ಬೇರೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಾಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದಾದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. Otherwise, you have no right to put restrictions on the efforts of the citizens to exercise their own rights under art. 21. ಆ ಕಾರಣ ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದರೆ: ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ನಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಾವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಏನಿದೆ, ಏನೇನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗಿಂತ ನಮಗೇ ಜಾಸ್ತಿ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ. ಆ ಕಾರಣ ನೀವು ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದಕ್ಕಿಂಥ ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, 'ಪೂರ್ವಾನುಮತಿ' ಎನ್ನುವಂಥ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಬಾರದು. ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ ?

ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಪಾಲಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಕೊರತೆ ಇದೆ ಅದೇ ಕೊರತೆ ನಮಗೂ ಉಂಟು, ನೀವು ಏಕೆ ನಮಗೆ ಅಕ್ಷರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಇಸವಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಇದಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಅದು ಬೇರೆ ವಿಚಾರ, ಆದರೆ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂಸೇವೆಯಿಂದ ಭರಿಸತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ ನಮಗೆ ಇದೆ, ಕೇವಲ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳೇ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನೇ ನಾವು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸುತ್ತೇವೆ, ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ನೀವು ಏನು ಹೊಸದಾಗಿ ಅಕ್ಷರ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರಿ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ತಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಮತ್ತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ.

ಡಾ: ಹೆಚ್.ಡಿ. ಲಮಾಣಿ (ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು):- ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾವು ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾದ ಕಟ್ಟುಪಾಡನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು 5 ನೇ ತರಗತಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಂದಾಗ medium of instruction ಅನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ, ಆತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಅವನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಂಡೀಷನ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ.

ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ:- ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೀರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. Right to education and the right to choose the language/ medium of education are one and the same.

ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಯಾವ ಸಮರ್ಥನೆಯೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಏನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ಅದನ್ನು ನಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ. ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, 4ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಆಮೇಲೆ 4ನೇ ತರಗತಿಯ ನಂತರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇರಲಿ ಎಂದು. ನಿಮಗೇನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಡ್ಡರನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇದ್ದರೆ ನೀವು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. you don't know the magic of mother tongue.

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರತಕ್ಕವರು, ಜೊತೆಗೆ ಕಾನೂನಿನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕವರು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ದಯಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ.

ಶ್ರೀ ಎ.ಕೆ. ಅನಂತಕೃಷ್ಣ:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಈಗಂತೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರುವ ಏಪ್ರಿಲ್ 1 ರಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಮುಂದೆ ಬರುಬರುತ್ತಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 4ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ, ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗರು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾಗಿ,

ತಜ್ಞರಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವಂಥವರು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರೊ: ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವವರ, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರ ಮನಸ್ಸೇ ಆಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ? Mind of the ruling class is Anglo–Indian style... ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಿಂದ ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಶುದ್ಧ ಅವಿವೇಕತನ. ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವನು ನಾನು. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರೀ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಇದೆ ಇದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡುವುದೇನು ಬಂತು, ನೀವು ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯಲೇಬೇಕು. as a matter of duty you have to remove it....

ಇದನ್ನು ನೀವು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ನಾವು ಒಂದು ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಳುವಳಿ ಎಂದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ನಮಗೆ, ನಿಮಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಕೇವಲ ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಉಪ ನಾಯಕರು ಇತ್ತೀಚಿನ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಶಿಸ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ನಾನು ಸಭಾತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯರವರು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು, ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

† ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವನಂಜಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇವತ್ತು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ......

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗತಾನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರದ್ದು ಮುಗಿಯಲಿ, ನಾನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ನಾಳೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವನಂಜಪ್ಪ:– ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯರವರು ಪ್ರೊ: ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಎರಡು ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ರಿಸಲ್ಟನ್ನೂ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ರಿಸಲ್ಟನ್ನೂ ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರೀ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು.

ಸ್ವಾಮಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀರೋ ಪರ್ಸೆಂಟ್. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ? ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಮಿ ಆಫ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 4–5 ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಎ.ಇ.ಓ ಇದ್ದಾರೆ

ಅದರ ಮೇಲೆ ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಮುಗಿದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಇದರಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಕೊಠಡಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದಿದವನು, ಒಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ 5 ಕ್ಲಾಸ್, ಒಬ್ಬನೇ ಮೇಷ್ಟ್ರು. ಪೂರ್ವದ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ ಒಂದು ಎರಡು ಹೇಳಿ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ ಅಆಇಈ ಹೇಳು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ವರ್ಷ ತುಂಬದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳು, ಪ್ರಿಪ್ರೈಮರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನು ಆಲ್ಬಬೆಟ್ಸ್ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 5ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಾಸ್ತರು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ನೀವು ಮೆರಿಟ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಏನಿದೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 100ಕ್ಕೆ 75 ಜನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ 100ಕ್ಕೆ 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಮಗೆ ಕೊಡಿ, 18 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಮಗೆ ಕೊಡಿ, ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡಿ, ಆಮೇಲೆ ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೂ 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡಿ. ಏತಕ್ಕೆ ಆಗಬಾರದು ? ಒಂದು ಸ್ಕೂಲ್‌ನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಸಿಪೇಷನ್ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳುವಂಥ ಕಾಲ ಒಂದಿತ್ತು. ಇವತ್ತೇನೋ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆಯಂತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಏಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳು ಇರಬೇಕು, ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯ ಬದಲಾಗಿ ಎರಡು ಕೊಠಡಿ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದು, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೊರತೆ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀಗಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಕರೆಕ್ಟಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು 9 ಗಂಟೆಗೆ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದರೆ 12 ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕ್ಲೋಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಕಡೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ದಯಮಾಡಿ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳಾಗಲಿ, ಪ್ರತಿ ವಾರದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಹೋಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಮಾಹಿತಿ ಇದೆಯೇ ? ಇದ್ದರೆ ಏನು ರಿಪೋರ್ಟ್, ಇದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಳೆ ರಿಪ್ಲೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಮತ್ತೆ ಎಂತೆಂಥ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂದರೆ, ಜೂನಲ್ಲಿಡಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ತಯಾರಾದಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಓದಿದಂಥ ಮಮ್ಮಿ ಡ್ಯಾಡಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಂಥ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯೊಳಗೆ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಎಂದು ಓದಿದಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ, ನಮಗೆ

ನೀವು ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಇವತ್ತಲ್ಲ ನಾಳೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗತಕ್ಕಂಥದ್ದು ನಿಜ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬರು ಸ್ಕೂಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರಂತೆ. ಜವಾನ ಹೇಳಿದ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು. ಮೇಷ್ಟ್ರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಅಂದರೆ, ಬೇಸಿಗೆ, ಅವರೆಕಾಯಿ ಕಾಲ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದ, ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೇಲಿ ಹೋದ, ಬಿಸಿಲು ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು, ಬಟ್ಟೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ. ಜವಾನ ಬಂದು ಮೇಷ್ಟ್ರೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ. ಬರಲಿ ಬಿಡು ಅಂದರು ಮೇಷ್ಟ್ರು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಇನ್ನೇನು ಒಳಗೆ ಬರಬೇಕು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಾನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೈಜೈನ್ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದ. ಇದು ನಡೆದ ಕಥೆ. ಅಂಥ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಇದ್ದಾರೆ. ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನಂತೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಗಳು, ಇವು ತೋಳು, ಬೆರಳುಗಳು 5, ತಲೆಬುರುಡೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಕಲ್; ತೊಡೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಫೇಮರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಒಳಗೆ ಬಂದರು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅಂದರು. ಇವತ್ತು ಹೈಜೈನ್ ಮೇಲೆ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಾಗೇ ಹೇಳಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇದು ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂದು. ಬಹಳ ಖುಷಿ ಆಯಿತು. ವಿಸಿಟ್ ಬುಕ್ ಕೊಡಿ ಎಂದರು. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರೆಕಮಂಡ್ ಮಾಡಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋಯಿತು, ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿತಂತೆ. ಇಂಥ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳ ಕೈಕೆಳಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದಂಥ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಕಾಂಪೀಟ್ ಮಾಡು ಎಂದರೆ ಮುಂದುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೀವು ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ 40 ಮಕ್ಕಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಾನು 30–40 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ 15 ಮಾತ್ರ ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಕಾರಣ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 800 ಜನ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 150 ಜನರ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಹಿಂದೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಮಾಡಿದ್ದರು; ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಈಗ ನೀವು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಕ್ಷಣ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಟ್ರೀಂಲೈನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ 3–4 ತಿಂಗಳಾಗಿದೆ. ತಾವು ಯಾವ ಡಿಡಿಪಿಐ. ಅಥವಾ ಎಇಒ. ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸೀಟು ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರೆ, ರಂಗನಾಥ್ ಅವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ 49 1/2 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪಿಯುಸಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ವ್ಯಾಮೋಹ. ರಂಗನಾಥ್ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಹಳ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ, ಅವರು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಸೀಟು ಕೊಟ್ಟರು. ಐದೂ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗ ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಬಂದ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ? ಮೆರಿಟ್ ಎಂದು ಅಳತೆಗೋಲು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ 49 1/2 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಂದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. 5 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ.

ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿರುವಾಗ ನೀವು ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ಸಿಂಧ್ಯರವರು ಹೇಳಿದಂಥ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ತರಹ ಕಂಡೀಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

5.45 ಪಿ.ಎಂ.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡಲ್ ಹಾಗೂ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಿಗಾವಹಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ತಾವು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕೊಡಿ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು 5 ವರ್ಷ ಆದಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಹರಿಜನರು ಆ ಕಾಲೇಜು, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಅವರು ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆವೊತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಅನುದಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ನಾಗರಾಜುರವರ ಸಮಿತಿ ವರದಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ. ಇವತ್ತು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲೇಜು, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರೋ ಕೆಲವರು ಕಾಲೇಜು, ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಸಾರಾಸಗಟು ಅನುದಾನವನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಅಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆ, ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣದಿಂದ ಅನುದಾನ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರು ಯಾರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ತಕ್ಷಣ ಡೀರೆಕಗ್ನೈಸ್ ಮಾಡಿ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಅನುದಾನ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ರಿಸಲ್ಟ್‌ಗೂ ಮತ್ತು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ರಿಸಲ್ಟ್‌ಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಯಾಹ್ಯಾ:- ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬೇರೆ ರಿಸಲ್ಟ್, ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜಿಗೇ ಬೇರೆ ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಿಸಲ್ಟ್ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವನಂಜಪ್ಪ:- ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ರಿಸಲ್ಟ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಫೇಲ್ ಆಗುವಂತಹದ್ದು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರೈವೇಟಿನಲ್ಲಿ ರ್‍ಯಾಂಕ್ಸ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏಕೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಯಾರು? ಇದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಮಾಸ್ಟರುಗಳು ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗಳು, ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಲಿಸುವ ಬದಲು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಟ್ರೇಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಲೋ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಬಹುಶಃ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು

ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತದ ಅಧಿಕಾರ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಸರಿ ಎನ್ನುವುದಲ್ಲ. ಅಂತಹವಕ್ಕೆ ಅನುದಾನ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ಮೊನ್ನೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವಾವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಚಾರ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅಪ್ರೂವಲ್ ! ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಫಾಲೋ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಇವರಿಗೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಇದೆಲ್ಲಾ ನೋಡಬೇಕು. ಬಹಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರ್ಸ್, ಟೀಚರ್ಸ್ ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರೇ ಅರ್ಧ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಡಿಸತಕ್ಕ ಪರಿಪಾಠ ಇದೆ. ನಾನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದವನು. ಇವತ್ತು ತೊಂದರೆ ಏನು ಇದೆ ಎಂದರೆ, ನಾವು ಓದುವಾಗ ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇವತ್ತು ನೀತಿ ಏನೂ ಬೇಡ. ಈಗ ನಾವು ಬಿಗಿನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲೇ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಬರುತ್ತದೆ ? ನಾವು ಮೊದಲ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ, 'ಶಂಕರ' ಗುರುಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲು, ಕೈಮುಗಿ, ಸ್ವಾಗತಿಸು, ಕುಳಿತುಕೋ, ಪಾಠ ಓದು ಎನ್ನುವುದಿತ್ತು.

ಈಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ, ಗುರುಗಳೇ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಒಳಗೆ ಕರೆಯಿರಿ ಕೈಮುಗಿಯಿರಿ ಕೂಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಡಿ ಓದಿದರೆ ಓದಿಸಿ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಆಚೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಜನಾಂಗವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಮಾನ್ಯ ಶಿವನಂಜಪ್ಪನವರೇ, ಇನ್ನು ಬಹಳ ಜನ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವನಂಜಪ್ಪ:– ನಾನು ತಯಾರಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಣೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ಮೈಸೂರು ಅದರ ಗತಿ ಏನಾಯಿತು ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬಂದಿದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೆ ? ಹಣ ಏನಾಯಿತು ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಐದಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯೆ ಸಿಗಬೇಕು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಯಾರು ಇದುವರೆಗೆ 9 ರಿಂದ 45 ವರ್ಷದ ತನಕ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮ್ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಣ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಂದೋಳನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ದುರದೃಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಂದೋಳನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಕುಷ್ಟಗಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ....

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ. ಬಹಳ ಜನ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು 15 ಜನ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಬಹಳ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ನುಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರು 15 ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವನಂಜಪ್ಪ:– ನಾನು ಬೇಗ ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ರಿಸಲ್ಟ್ ಏನು ? ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಆಗಿದೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ವರದಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಪೀಠಗಳೆಂದು ಸುಮಾರು 16 ವಿದ್ಯಾಪೀಠಗಳು ಇವೆ. ಆವೊತ್ತಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು ? ಕಟ್ಟಡಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಿದೆ ? ಯಾವ್ಯಾವ ಬಾಬ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆಯೆ ? ಅಂತಹದ್ದು ಎಲ್ಲೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಮಯ ಬಂದರೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ನಮ್ಮ ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಮಾನ್ಯ ಶಿವಾನಂದ ಕೌಜಲಗಿಯವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಶುರು ಮಾಡಿ. ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ದಯಮಾಡಿ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:– ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಂಥಹ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಜಾಸ್ತಿ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವನಂಜಪ್ಪ:– ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಗಿಸಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ತಾವು ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರು ಕರೆದಿರಿ ಇದು ಹೇಗೆ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ತಾವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಿರಿ, ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಮುಗಿದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಜಾಗ್ರತೆ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವನಂಜಪ್ಪ:– ಈ ದಿವಸ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಾನು ಬೆಂಬಲಿ ತಾವು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಾನು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಗೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ. ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು – ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದೂ–ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ತಾವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸರಿ. ಏಳುಗಂಟೆವರೆಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:– ಚರ್ಚೆ ಇವತ್ತು ನಡೆಸಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ? ಈಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ಯಾವಾಗ ನಾವು ಮಾತನಾಡಬೇಕು ? ಎಲ್ಲಾ ಗಿಲೇಟಿನ್‌ಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಅಂತೀರೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಯಾಹ್ಯಾ:– ಅದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ? ಬೇಕಾದರೆ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆವರೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಅಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಮಾನ್ಯ ಕೌಜಲಗಿಯವರೇ, ನೀವು ಮಾತನಾಡಿ. ಏಳು ಗಂಟೆವರೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ.

† ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ (ಬೈಲಹೊಂಗಲ):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿನ

ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ಸಚಿವರು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಎರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಬಜೆಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಖಂಡನೀಯ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಹೋದವರ್ಷದ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಬಜೆಟ್ ಕೊಡದೇ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಬಜೆಟ್ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಇಲಾಖೆ ಹೋದವರ್ಷ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಬಜೆಟನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದುದರ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದನಂತರ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ಇದೇ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಳಾಗುತ್ತಿವೆ, ತಕ್ಷಣ ನಾನು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಹಾಗೂ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಕೊಟ್ಟಂಥ ವಚನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಲ್ಲ, ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರಂಥವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸದಿದ್ದ ಕಾರಣ......

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಕೊಡಿ. ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಜನ ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಏಳು ಗಂಟೆವರೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ದಯಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಸಲಹೆ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:– ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದಕಾರಣ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು 11,793 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ ಇದೆ.

11,793 ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು. ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ, 6 ರಿಂದ 13ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆದರೆ, ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹಿತ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 12 ಸಾವಿರ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ 12 ಸಾವಿರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, 6 ಸಾವಿರ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಮತ್ತೆ 2 ಸಾವಿರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಯಾವುದನ್ನೂ ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳುವಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, 12 ಸಾವಿರ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ, ಯಾವುದೇ ಊರಿನಲ್ಲೂ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ 1 ರಿಂದ 4ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗಿನ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂದೇ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರೇ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಶಿವನಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ''ಅ'' ಕಲಿಸುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ''ಇ'' ಕಲಿಸುವುದು ಈ ರೀತಿ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಆದಕಾರಣ,

ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯ ಇದೆ, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 18 ಶಾಸಕರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿವೆ. ಒಬ್ಬ ಶಾಸಕರಿಗೆ 2 ಲಕ್ಷದ 25 ಸಾವಿರ ಬಂತು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮೂರು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಈ ರೀತಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ, 2 ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದಕಾರಣ, ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ, ಒಂದು ಕಾಲ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕನ್ನಡ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಯೇ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಜವಹರ್ ರೋಜ್‌ಗಾರ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರಿ, ಮಂಡಲ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರಿ ಅಥವಾ ಜನರ ವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಧ್ಯ ? ಜವಹರ್ ರೋಜ್‌ಗಾರ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಂಡಲ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಹಣ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬಿಲ್ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೇ ರೊಕ್ಕ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದಕಾರಣ, ಸರ್ಕಾರದವರು, ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುಧಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದನಂತರ, ಸ್ಕೂಲ್ ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿಯವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ, ಯಾರು ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊಸ ಸ್ಕೀಮ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ತಾವು ಈ ಸ್ಕೀಮಿನಿಂದ 3 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು 5 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಎನ್‌ರೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ 3 ಲಕ್ಷ ಎನ್‌ರೋಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ 3 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಎನ್‌ರೋಲ್ ಆದಾಗ, ನೀವು ಎಷ್ಟು ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೀರಿ ? ಅಥವಾ ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮೊದಲೇ 12 ಸಾವಿರ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳದ್ದು ರೆಗ್ಯುಲರ್ ವೇಕೆನ್ಸಿ ಇದೆ. ಈಗ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಇವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ಬರೀ ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕುರಿ ದೊಡ್ಡಿ ತುಂಬಿದ ಹಾಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನನ್ನ ಮತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತುರುಕರಸೀಗೆ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ 280 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ 3 ಮಂದಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ, ಅಕ್ಷಯಕ್ಕೆ ಹಣ ತುಂಬುವುದು, ಹಣ ತರುವುದು, ಎ.ಇ.ಒ. ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇದೇ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕೆಂಗನೂರು ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ 320 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದರೆ, ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಒಂದಕ್ಕೆ ನಲವತ್ತು, ಒಂದಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ಇದು ಮುಂದೆ ಈ ಅಕ್ಷಯ ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಂದು, ಒಂದಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಆಗಬಹುದು.

75 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾಸ್ತರ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಆ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೇನೋ ? ಹಳ್ಳಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈ 75 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೊತೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಏನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದು ಆಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಈ ಐಎಎಸ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಜಾಣರಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು 75 ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಅವು ಹಾಗೆ ಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಿಂಬಳ ಹೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರಬೇಕೇ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ಶಾಲೆ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ।। ಹೆಗ್ಗಪ್ಪ ಡಿ. ಲಮಾಣಿ:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರು. ಹಳ್ಳಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಈಗ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:– ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ? ಈಗ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಯಾವ ರೀತಿ ಚೇಂಜ್ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ. ಆದಕಾರಣ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇವರು ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಇದು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಅಂದರೆ ಭಾರಿ ನೆಗ್ಲೆಲೆಕ್ಟೆಡ್ ಶಾಲೆ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಳಗೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಎ.ಇ.ಓ. ಪರ್ಮಿಶನ್ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು ಹೆಚ್ಚಿನದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಾವು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಅವರು 30–40 ರೂಪಾಯಿ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಫೀಜು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಸುಮಾರು 17 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 17 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಓಣಿಗೂ ನಾನು ಹೋದೆ. ಏಕೆ ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಫರ್ನೀಚರ್ ಇಲ್ಲ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 30–40 ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಶಾಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಡೆ ನಾವು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಅಲೋ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕರವರೆಗೂ ಏನೋ ಪರ್ಮಿಶನ್ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಇವತ್ತು ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯನ್ನು ನೀವು ಸುಧಾರಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನೀವು ಮಾಡಿದಿರಿ, ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಮುಂದೆ ಅವರು 5ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಆದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಟಿ.ಸಿ. ಯಾರು

ಕೊಡುವವರು ಅವರಿಗೆ ? ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರು ಆದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನೀವು ಆ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತೀರಿ ಆದರಿಂದ ನಾವು ಟಿ.ಸಿ. ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯ ಏನು ತಾವು ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಆಯಿತು ಟೈಮ್.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:– ನನಗೆ ಇನ್ನು ಒಂದು 10 ನಿಮಿಷ ಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಕ್ಯಾಬಿನೇಟ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದೆಯಂತೆ ಇನ್ನು ಸುಮಾರು ಜನ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ತಾವೆಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ. ಈ ತರಹ ಹೇಳಿದರೆ ನಾನೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 5 ನಿಮಿಷ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:– ನನಗೆ ಕನಿಷ್ಟ 15 ನಿಮಿಷ ಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು 13ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಅಪ್ರೂವಲ್ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ 8 ಮಂದಿ ಸಹ ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– 5 ನಿಮಿಷ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:– 6–30 ಗಂಟೆಗೆ ನಾನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬರೀ ಹಾಜರಾತಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಅರ್ಥ ತುಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆ ಇಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅರ್ಜಿ ಬರೆ ಅಂದ. ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಸಹ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲಿತಂತಹ ಒಬ್ಬನ ಹಣೇಬರಹ ಆದಾಗ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆತ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಿತಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದಕಾರಣ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ರೂಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯಾರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂದರಿಂದ 7 ರ ತನಕ ನಪಾಸು ಮಾಡಬೇಡಿ ಅಂತ, ಆ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಇನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಟೀಚರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ನೀವು ಪಾಸ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇದು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿ ಏಕೆಂದರೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರ್ ಇಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಇಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕ ಇದ್ದರೆ ಕ್ಲಾಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆ ಇದು ಒಂದು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ನಾನು ಎರಡನೇ ಎರಡು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅಕ್ಷಯ ಯೋಜನೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ, ದಯಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 80 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

6.15 ಪಿ.ಎಂ.

ಡಾ।। ಹೆಗ್ಗಪ್ಪ ಡಿ. ಲಮಾಣಿ:– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ತಾವು ಹೇಳಿದಿರಿ ಅದು ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. 1ರಿಂದ 7ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೂ ಫೇಲ್ ಮಾಡಬಾರದು ಅಂತ ಜಿ ಇದೆ

ಅಂತ ಏನು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಅಂತಹ ಜಿಓ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಸ್ ಆಗಬಹುದು ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫೇಲ್ ಆಗಬಹುದು ಅಂಥಾದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ 6ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ತನಕ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಹುಡುಗರು ಫೇಲ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿ. ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ ತಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಪಾಸಾದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದವರು ಅನುಸರಿಸಲಿ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದು ಮಾದರಿ ರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ನಾನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಈ ಅಕ್ಷಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು, ಟೀಚರ್ಸ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು ಪಿ.ಇ. ಟೀಚರ್ ಕೂಡಲೇ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಪಿ.ಇ. ಟೀಚರ್ಸ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಗಾಯನ ಟೀಚರ್ಸ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಯನ ಟೀಚರ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಆದಕಾರಣ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆ ಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ತಾವು ಗಾಯನ ಟೀಚರ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್.ಎಲ್.ಜಿ.ಪಿ. ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ಹಾಕಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆರ್.ಡಿ.ಪಿ.ಯವರಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ. ಅವರ ಮನ ಹೊಲಿಸಿ ನೀವು ಇವತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯ ಜಾಗವನ್ನು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಂಗಾ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಂಪೌಂಡ್ ವಾಲ್ ಕಟ್ಟಿ ಆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇನ್ನು ನಾನು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನುದಾನ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಇದು ಮೊದಲನೆಯದು. ನಮ್ಮ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ 1879ಗುರುಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಎಕಾನಮಿ ಆರ್ಡರ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಎಕಾನಮಿ ಮೆಜರ್ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕಳೆದ 1986ರಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಎಕಾನಮಿ ಮೇಜರ್ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಚ್. ಕೌಜಲಗಿ.:– ಎಕಾನಮಿ ಮೆಜರ್ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ರೋಸ್ಟರ್ ಫಾಲೋ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಫೈನಾನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಅಪ್ರೂವ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದೇನೋ ಬರೀ ಎಲ್ಲಾ ಪೇಪರ್ ಪಬ್ಲಿಸಿಟಿ, ಎಕಾನಮಿ ಆರ್ಡರ್ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ. ಮಾಸ್ತರ್ ಬಾಯಿ ತೆಗೆದು ಕುಳಿತಿರಬೇಕು. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿದೆ. ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿಯವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಆದ ಕೂಡಲೇ ಎಕಾನಮಿ ಮೆಜರ್ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆ ಎಕಾನಮಿ ಮೆಜರ್ ತೆಗೆದರೂ ಕ್ಯೂರಿ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮಾಸ್ತರ್

ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 1050 ವೇಕೆನ್ಸಿಗಳು ಇದ್ದಾವೆ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳು 130 ಇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತಾವು ಎಷ್ಟು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತೀರಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ. ನಾನು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ, ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ. ಹೋದ ವರ್ಷ 700 ಶಾಲೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಅನ್ ಎಯ್ಡ್ ಅಂದರೆ ಆ ಮಾಸ್ತರ್‌ಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ, 7 ವರ್ಷ ಆದ ನಂತರ ನಮಗೆ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಡಾ।। ಹೆಗ್ಗಪ್ಪ ಡಿ. ಲಮಾಣಿ:— ಇದನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರು ಯಾರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿಬಿಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಪರ್ಮನೆಂಟಲಿ ಅನ್ ಎಯಡ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ನಾವೇ ಕೊಡಲಿ ಅವರೇ ಕೊಡಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಹೋದವರ್ಷ 700 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿಯವರು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಇಂಪಾರ್ಟೆಂಟ್ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರ. ತಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮರುಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೊಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಾವು ಆ ಭಾಗದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ, ನಮಗೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ 6–7 ವರ್ಷ ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಫಾಲೋ ಆಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೋಸ್ಟರ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಏಕೆ ನೀವು ರೋಸ್ಟರ್ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ ? ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಅನ್ನುವುದಾದರೆ, ಅವಾಗಲೇ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಫಾಲೋ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತ, ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ರೋಸ್ಟರ್ ತುಂಬಬೇಕು ತುಂಬಿ ಅಂದರೆ ಹೇಗೆ ? ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಇದೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆರಿಟ್ ಗ್ರೌಂಡ್ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. 6–7 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಅವರು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆದರೂ ಪಗಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಬಹುದೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಡಿಯುವುದಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಫ್ಟ್ ಕಾರ್ನರ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಅಂದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಇವತ್ತು ತಾವು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೂ ಸಹ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು. ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಪರ್ಮಿಶನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗೆ ಪಗಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಪರ್ಮಿಶನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಪರ್ಮಿಶನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನೀವು ಆ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅಪ್ರೂವ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಆ ಟೀಚರ್ಸ್ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ? ಇನ್ನು ಅರೆಕಾಲಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ್ದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗದ್ದಲ. ಅಪ್‌ಟು ಜೂನ್ ಜುಲೈ ತನಕ ಬುಕ್ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇದೇ ವರ್ಷದ ಪುಸ್ತಕ ಅಂತ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೆಕ್ಸ್ಟ್ ಇಯರ್ ಬದಲಾಯಿತು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿತು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಸಾರಿ ಖಾಸಗಿಯವರು

ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಝೆರಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನ ಪದ್ಧತಿ ಚಲೋ ಇತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ ತಾವೇ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ತಾವೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಮತ್ತೆ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಿರಿ. ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮನೋಪಾಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣ ಮೊದಲಿನ ಪದ್ಧತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ತಾವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಬೇಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ 7–8 ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಆ ಹುಡುಗರ ನಡು ಬಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟು ಶಾಲೆ ಏನು ಕಲಿತೆ ಅಂತ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಏನು ಇದೆ, ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಪುಸ್ತಕ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಡೆಕ್ಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಂತಹ ವರದಿಗಳನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ತಾವು ದಯಮಾಡಿ ಓದಿ. ಓದಿದರೆ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗುತ್ತವೆ ಎಂದು. ಕಮಿಟಿ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮಕ್ಕಳ ವಯಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಷ್ಟು ಭಾರ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ನೋಡಬಹುದು. 140 ಕಾಲೇಜುಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬಹುದಿನಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯಿದೆ, ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ. ಅದೇರೀತಿ ಒಂದು ಮಹಿಳಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಪೋಸಲ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಆಗ ಮುಂದೆ ಡಿಸಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆಗೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದು, ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ. ಕುವೆಂಪು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಬೇಕಾದರೆ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಯಿತು. ಮಹಿಳಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ರಾಣಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನತನಕ ಟೀಚರ್ಸ್ ನೇಮಕಾತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ಯೂನ್ಸ್ ಇಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೇಸರ್ಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟೈಪರೈಟರ್ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಇದ್ದಾನೆ. ಟೈಪರೈಟರ್ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು ಅದನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸೋಕೆ 700 ರೂ. ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ 30 ಡೆಸ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕಪಾಟುಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಚಲೋ ಇಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕೆ ಒದ್ದು ತೆಗೆಯುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಏಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡ್ತೀರಿ ? ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ವಾಲಿಟಿಯ ಡೆಸ್ಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೋ ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ ಹಳ್ಳಿಯವರೂ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ. ಇನ್ನೊಂದು, 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಅದೇನು ಮಾಡಿದಿರಿ ? ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಯಾರು ಬಂದವರೋ ಅವರಿಗೆ, 15 ಪರ್ಸೆಂಟೋ ಅಥವಾ 5 ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅನ್ನೋದು ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ಇಲ್ಲ.

ಡಾ।। ಹೆಗ್ಗಪ್ಪ ಡಿ. ಲಮಾಣಿ:– ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅದು ತಪ್ಪಾಗಬಾರದು. ನಾವು 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್

ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕೊಡ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. 15ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲು 15ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದುದನ್ನು 15ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅಂತ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಬೇಕಿದ್ದರೆ, ದಾಖಲೆ ತೆಗೆಸಿ ನೋಡಿ.

ಈಗ ನೀವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎಂದರೇನು, 15ಎಂದರೇನು ಎಂದು. 15ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಏನಿದೆ 15ಪರ್ಸೆಂಟೇ ಇರಬೇಕು. ಟೋಟಲ್‌ಗೆ 15ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅಂತ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಕರಾರು ಇದೆ. ಅನ್‌ಎಡೆಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸ್ಟಾರ್ಟಾಗಿವೆ. ಪರ್ಮನೆಂಟ್ಲಿ ಅನ್‌ಎಡೆಡ್. ಇವತ್ತು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಅಂದರೆ, ಕಾಲೇಜಿನವರು ಹೇಗೆ ಕಾಲೇಜ್ ನಡೆಸಬೇಕು ? ಒಮ್ಮೆ ಯಾರೋ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಡೊನೇಶನ್ ಕೊಡಬಹುದು, ಒಂದು ವರ್ಷ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಸೋ ಇದು ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಕರಪ್‌ಶನ್ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಿ, ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ರೆಸಿಡೆನ್ಷಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಇದೆ, ಇದು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಲುವಾಗಿದ್ದುದು, ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಕೂಲು, ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಮಕ್ಕಳು ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅದರ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಒಳ್ಳೆಯದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣಕಾಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ರೆಸಿಡೆನ್ಷಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ 5 ಮಂದಿಗೆ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸೀಟು, ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಡೆಂಟಲ್ ಸಿಕ್ಕರೆ 9ಮಂದಿಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಕೇವಲ 32ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆ ಸಲುವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ಆ ಶಾಲೆ ಮೇಲಿರಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಬಿಜಾಪುರ ಸೈನಿಕ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ತಾವು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಬಿಜಾಪುರ ಸೈನಿಕ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ 15ಲಕ್ಷ ಬೇಕಾಗಿದೆ ನಾನು ಆರ್ಥಿಕ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ ಕೊಡಿಸ್ತೇನೆ ಎಂದು. ಇವತ್ತಿನತನಕ ಆ ಹಣ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಸಾರ್ ಬರೀ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬಂತು, ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸ್ಕೂಲು, ಬಿಜಾಪುರದ ಸೈನಿಕ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಹಾಗೂ ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ರೆಸಿಡೆನ್‌ಶಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ದಿವಂಗತ ಎಸ್.ಆರ್. ಕಂಠಿಯವರು ಕಟ್ಟಿದ ಶಾಲೆ. ಅವರು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ತಂದಂಥವರು. ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗೆ ತಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಚಂದ್ರಗಿರಿ ರೆಸಿಡೆನ್ಷಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂದು ಒಂದಿದೆ. ಇದೊಂದು ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲ್. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಸಲುವಾಗಿ ಛಂದ್ರಗಿರಿ ರೆಸಿಡೆನ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಿದೆ. ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ಅವರು ಸೈನ್ಸ್ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಆರ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕಾಮರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಆದಕಾರಣ ಸೈನ್ಸ್‌ನಲ್ಲೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹದ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್‌ಗಳಿವೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಶಾಲೆ ತೆಗೆಯುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಜಿಒಸ್ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ಹೋದವರ್ಷ ಸಜೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಿಒ ಪುಸ್ತಕ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವ ನಿಯಮಗಳಿವೆ, ಅನ್ ಏಡೆಡ್ ಯಾವುವು, ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಟಿ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವು ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಜಿಒಸ್ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇನು ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಶಾಲೆಯವರೂ ಪರ್ಚೇಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರಮಾನವಾಗುವುದು. ಆದಕಾರಣ ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಾವು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ನಾವು ಕೇಳ್ತೇವೆ, ಅನ್

ಏಡೆಡ್ ಇವು, ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಟಿ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನೊಳಗಿದ್ದುದು ಅನ್ ಏಡೆಡ್ ಆಯಿತು ಅಂದರೆ ಅವರ ಕಲ್ಪನೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಇದು ಗ್ರಾಂಟ್ ಏಡ್ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಅನ್ ಏಡೆಡ್ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಜಿಓಗಳ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಎ.ಇ.ಓ.ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಜೀಪ್ ತಾವು ಕೊಡಬೇಕು. ಎಇಒಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ತುಂಬಾ ಅಡ್ಡಾಡಬೇಕಾದರೆ ಜೀಪು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಟ್ಯೂಷನ್ ಹಾವಳಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಕಾಲೇಜ್ ಶಿಕ್ಷಣದ ತನಕ ಸ್ಟಾರ್ಟಾಗಿದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವೆಕೇಶನ್ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅಂತ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹೆಡ್ಮಾಸ್ಟರ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ಸ್ ಎಲ್ಲ, ಮೂರು ಸಾವಿರ ಎರಡು ಸಾವಿರ ತೊಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಕಾಯಿದೆ ತನ್ನಿರಿ. ಆ ಕಾಯಿದೆ ತಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳು ಸುಧಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಟ್ಯೂಷನ್ ಹಾವಳಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಟ್ಯೂಶನ್ ಯಾವಾಗ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಟ್ಯೂಷನ್ ತನ್ನ ತಾನೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಹೊರತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಶಾಲೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಟ್ಯೂಷನ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದವರೂ ಕಮೀಶನ್‌ರ ಆದವರು ಸರ್ಪ್ರೈಸ್ ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಯಿತು, ನೀವಾಯಿತು, ಒಮ್ಮೆಗೆ ಸರ್ಪ್ರೈಸ್ ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಡಾ।। ಹೆಗ್ಗಪ್ಪ ಡಿ. ಲಮಾಣಿ:- ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಕಮೀಶನರ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಸುಮಾರು 50 ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:- ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ವಿಸಿಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ತಕ್ಷಣ ಪೇಪರ್ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಇದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಒಬ್ಬರಿದ್ದರು, ಅವರು ಸರ್ಪ್ರೈಸ್ ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಸುಧಾರಿಸಿದಂತಹ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಸರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ವಿಸಿಟ್ ಕೊಡ್ರಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವನು ಏನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, 4 ಮಂದಿ ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಇಟ್ಟರು. ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೀವು ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಅತಿ ಜರೂರಿದೆ.

SRI DERRICK M. FULLINFAW (Nominated):- Mr. Deputy Speaker, Sir, I am speaking today on behalf of the educationally crippled Anglo- Indian Community and also on behalf of the poor and middle class people of our society whose children continue to be denied education in the existing English Medium Schools in Bangalore because of the shameful evil and unethical practice of extracting huge donations for securing admissions in the English Medium schools in Bangalore. The Anglo-Indian Community is an educationally crippled community and that is why the State Government in 1987 introduced a scheme of fee reimbursement for the children of the Anglo-Indian Community from Standards 1 to 10. I am happy to say that

this scheme has greatly helped the Anglo-Indian Community and today more and more children are attending schools and the number of school drop-outs from the Anglo-Indian Community has greatly reduced. However, due to the economic circumstances and due to the high cost of living in Bangalore City, most of the Anglo-Indian children who have completed their High Schools are forced to discontinue their studies and seek employment to look after themselves and their families. At the moment, there must be only 75 to 100 children in Anglo-Indian Community in PUC and Degree courses in various colleges in Karnataka. The number of PUC and Degree drop-outs has been steadily increasing.

Whereas the number of school drop-outs has greatly reduced because of the fee-reimbursement scheme introduced by the Government in 1987. It is my fear as representative of the Anglo-Indian Community, this micro scopic community that if the State Government does not come to our rescue with liberal educational aid, due to the economic circumstances and the massive poverty affecting the Anglo-Indian Community there will be hardly any fresh PUC or Degree students coming out in the future. It will be really unfortunate because at the moment there are only 100. Because of the economic circumstances and the high cost of the fees, I think in another few years, the Anglo-Indian Community will hardly have any PUC., or Degree students. I therefore, humbly appeal to both the Minister for Education and the Government to come to the rescue of the Anglo-Indian Community and provide us free education in PUC and Degree courses for the children of the Anglo-Indian Community or introduce a scheme for reimbursement of the college fees for the children of the Anglo-Indian Community as it is done in the schools.

In the State of Kerala, the Anglo-Indian Community is classified as a backward community and therefore the children of Anglo-Indian Community get free education in colleges. When this Anglo-Indian Community was doing fairly well, it has contributed significantly to the progress of our country. The Anglo-Indian Community has been pioneers in the field of Education, Health, Railway, Posts and Telegraphs and so many fields. They have done good for the country. Today, the community has come down due to various reasons. Today they are in a very miserable stage. I appeal to the Government, come to our rescue, give us the chance and I can assure you, a day will come when the community will re-pay the good deed done by the Government. I have already spoken to the Minister for Higher Education Sri S.M. Yahya in this regard and he has been very sympathetic and he has offered his support in this matter. Now, I appeal to the Hon'ble Minister for Primary and Secondary Education to please

consider our matter, as it is a very genuine case and I appeal to the Government to come to our rescue with liberal educational aid. I am happy that the recent judgment of the Supreme Court of India has virtually given a death-blow to the evil practice of capitation fee in Professional and Technical colleges. I am also confident that our Hon'ble Minister for Higher Education Mr. S.M. Yahya, who is a dynamic Minister, will give this evil practice of capitation fee, a descent burial. Proper implementation of the court's verdict will definitely ensure, as absolute end of this evil practice. But what is most unfortunate is this evil practice of donations is still continuing in the schools of Bangalore City and our Government is keeping its eyes closed and no action has been taken. I do not know why? This practice is really affecting the poor and middle class of our State. I am sure all the Members of this House, are one in this matter and we want an end to this evil practice of donation.

Today, we believe in a socialistic welfare state where the people are to be provided equal opportunities in the matter of employment, education etc., subject to the restrictions laid down in the Constitution. These corrupt institutions which are extracting and demanding huge donations from Rs. five thousand to thirty thousand for L.K.G. seat, do not provide equal opportunities. They are providing opportunities only to the rich and affluent sections of the society who can pay these heavy donations, and the poor and middle class of our State are denied educational opportunities because of this evil practice. I strongly feel that in a socialistic State like Karnataka, where 60% of the population are below the poverty line, such corrupt institutions which cater only to the affluent sections of the society should not be allowed to continue in this arrogant and indecent manner. Today, particularly Primary and Secondary Education is essential for the survival of poor and middle class of our society. The rich can manage with or without education. I therefore, demand that this evil practice of donations which has caused and is causing denial of education to the poor and middle class of our State should be eliminated once and for all. What is even more shocking is a good percentage of Students in these schools are Students from other states, because they can afford to pay huge and heavy donations, whereas the poor and middle class of our State are denied education because they are unable to pay these donations. I describe the managements of these corrupt institutions as nothing short of murderers, they have murdered and destroyed the children of poor and middle class of our society. Should we, as responsible representatives of the people be silent spectators to these crimes that are committed on our people? It has gone too far. There are some schools in the name of building funds for the past thirty years. They are extracting money in the name of building fund.

One building after another comes up and these buildings are in no way used for the benefit of our poor and middle class people of the society. I therefore, want to say, what difference is there between scoundrels, dacoits, anti-social elements and the management of these corrupt institutions? They are one and the same. I therefore appeal to the Hon'ble Members of this House, let us in the name of God, in the name of truth, put down this very shameful and evil practice of donations, before it destroys the education system in our State, and our country.

(HON'BLE MR. SPEAKER SRI V.S. KOUJALAGI in the Chair)

I would also like to say that for the past thirty years, there has been a demand to set up a Government College in the Cantonment area. In the Cantonment area, there are only private colleges and as you know, these private colleges cater only to the affluent sections of our society and therefore the poor and middle class in the Cantonment area are put to great difficulty because there is no Government college. I therefore, appeal to our Hon'ble Minister for Higher Education who is not here, to kindly take up this matter and see that a Government College is set up in the Cantonment area. It is the demand for the past thirty years.

Further, the previous Government had set up a committee to oversee the educational facilities of the Anglo-Indian Community. This committee had its meeting in May 1990 when I was the Member of the Legislative Assembly representing the Anglo-Indian Community. But unfortunately the previous M.L.A., was called for the meeting and I was not called. I brought this matter to the notice of the then Education Minister Mr. K.H. Ranganath who said it was a gross mistake. Thereafter, till today, not a single meeting of this Committee has been held. I also demand that the Committee should be reconstituted with the people who will do justice to this particular community. But I don't know, this community has so many problems, and such an important committee under the Chiarmanship of our Hon'ble Minister for Education has not held even a single meeting so far. The previous Education Minister and the present Chief Minister had given directions to call for the meeting immediately. The other day I had raised the matter under Rule 334 and the reply given was not satisfactory. I therefore humbly appeal to our Hon'ble Minister to kindly see that this committee......

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:- ನಾನು ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ. ಬಹುಶಃ ತಾವು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಢಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನೀವು ಏಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜವಾಗಲೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ

ಬಹಳ ನೋವು ಮತ್ತು ಆಘಾತ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನೇ ಮಧುರವಾದಂತಹ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಸದನದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಸರಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ತಪ್ಪಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಷೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡಿ ನೋಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ಹನುಮೇಗೌಡ:– ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಾವು ಏತಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೀರಿ. ಮಲಗಿದ್ದಿರಾ ? ಅವರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮಾತನಾಡಿದರಲ್ಲಾ !

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ನೀವು ಮಲಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಲಗಿರುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಹನುಮೇಗೌಡ್ರೇ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಾನೇನು ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಭಾಷೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ನಾನು. ನಿಮಗೆ ಭಾಷೇನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ. ಭಾಷೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನೇನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸದನದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವ ಇದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಭ್ಯಾಸ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ. ನಾವು ಅಷ್ಟೊತ್ತಿನಿಂದ ಬಹಳ ತವಕ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

SRI DERRICK M. FULLINFAW:– Respected Mr. Speaker Sir, I can appreciate what Mr. Vatal Nagaraj has said. In fact, I have great respect for him, as a champion of Kannada, I feel very ashamed that we are unable to learn this language. But we, the Anglo Indian people, have always found the language very difficult. I also appeal to the Hon'ble Minister to kindly arrange for some Kannada Teachers to teach the language to the children of Anglo–Indian Community. I am the first person to learn the language.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಅವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸಂತೋಷ. ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನಾನು ತಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ಇವೆ. ನೀವು ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಾದರೆ ನಾನೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ವಿಶ್ವನಾಥ್ (ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಚಿವರು):– ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಮಾನ್ಯ ಡೆರಿಕ್ ಫುಲಿನ್‌ರವರನ್ನು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದು ಮಾತನಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇ ಹೊರತು ಅವರು ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ಓದಿ ಎಂದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಓದಿ ಅಥವಾ ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕಾರಿಡಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ.

SRI DERRICK M. FULLIN FAW:– Unless I am able to reply him, properly,

I may not be able to speak. I can speak Kannada here. But I don't want to murder such a good language in this House.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಭಾಷೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಾಕರಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಕಾಗುಣಿತ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಾನಡ ಎಂದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಸಧ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

SRI DERRIC K. M. FULLINFAW:– Not now, it is not the time. With these words, I thank you, for giving me this opportunity to speak on these demands for grants.

† ಶ್ರೀ ಜೆ.ಸಿ. ಮಾಧುಸ್ವಾಮಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯ್ಕನಹಳ್ಳಿ):– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾವು 74.9ಲಕ್ಷ ಜನ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ 1ಲಕ್ಷದ 42ಸಾವಿರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎಂದು ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅದನ್ನು ತಾಳೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಾಪತ್ರಯ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಟ್ರೆಂತ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಬಳಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅವರನ್ನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಡಿ ಎಂದು. ಆ ಕೆಲಸ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗಿಲ್ಲ. ಏನು ಮೇಸ್ಟ್ರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದು ಸಿ.ಪಿ.ಎಡ್. ನಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಎಂಟರಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. 1ರಿಂದ 7ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ವರೆಗೇ ಏನಾದರೂ ಈ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದಯಮಾಡಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

6.45 ಪಿ.ಎಂ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ತಾವು ಹೇಳಿದಿರಿ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಹೋದವರ್ಷ 700 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಆದವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಪತ್ರಯ ಕಡಿಮೆ. 4–5 -6 ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ, ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಆದರೆ ಸಾಕಬಹುದು. 4–5 ಮಕ್ಕಳ ಭಾರ ಏಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ನಿಮಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ?

ಶ್ರೀ ಜೆ.ಸಿ. ಮಾಧುಸ್ವಾಮಿ:– ನನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ, ನನ್ನ ಸುದ್ದಿ ಬೇಡ ನಿಮಗೆ. ಈಗ ನಾನು ಕೇಳುವುದು ಇವರಿಗೆ ಏಕೆ ಪರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅನ್ ಏಡೆಡ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕಮಿಟಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದಿರಿ, ತಾವು ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಐದು ವರ್ಷ ಆದಮೇಲೆ ಅಥವಾ 7 ವರ್ಷ ಆದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಾಳೆ ಮಾಡಿ, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಜುಕೇಶನಲ್ ಆಫೀಸರ್ ಕ್ಯಾಡರ್ ತರುತ್ತೇವೆ, ಇ.ಓ. ಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಹೋದ ವರ್ಷ ತಾವು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದುವರೆಗೆ ಅದು ಏನು ಆಯಿತೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಇ.ಓ. ಗಳು

ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ, ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 500, 600 ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಆಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, 3–4 ಜನ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬಾರದು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತರಬೇಕು. ಇಓ ಕ್ಯಾಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಓಬಿಬಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಗ್ರಾಂಟ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಜೊತೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಇದೆ. ಕಿದ್ವಾಯಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗಿದೆ. ಒಂದರ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯುಯೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬರು ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆದರು. ಸ್ಕಲ್ ಓಪನ್ ಮಾಡಿದರು. ಟ್ಯೂಬ್ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಬ್ರೈನ್ ಟ್ಯೂಮರ್ ಆಗಿದೆ, ಒಂದು ವಾರ ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ವಾರ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗ ಅನ್‌ಕಾನ್ಸಿಯಸ್ ಆಗಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದರು, ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮಣಿಪಾಲ್ ಗ್ರೂಪ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಹೋಗು, ಅಲ್ಲಿ ಜಾಯಿನ್ ಆಗು ಎಂದರು. ಮಣಿಪಾಲ್ ಗ್ರೂಪ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಬಿಲ್ ಆಯಿತು. ಆತ ಸತ್ತ ದಿವಸ. ಆತ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮೇಸ್ಟ್ರು? ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್‌ನವರಿಗೆ. ನೀವು ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಕಿದ್ವಾಯಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂದು ಕಿದ್ವಾಯಿ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿನ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹೆಲ್ತ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಕಮಿಟಿಯೊಳಗೆ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಛೇರ್ಮನ್ ಇರುತ್ತಾರೆ, ನಮಗೆ ಏನೂ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಎರಡೂ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮೂರನೆಯದು ನಿಮ್ಮ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಮತ್ತು ಬೌರಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಏನು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಡಿಯಾಲಜಿ ಪೋಸ್ಟ್ ವೇಕೆಂಟ್ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ, ಒಬ್ಬರು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವವರು ಕಾರ್ಡಿಯಾಲಜಿ ಡಿ.ಎ. ಮಾಡಿ ವರ್ಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಂದರೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಇವರು ತೆವಲಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅವರನ್ನು ಎಗೆನೆಸ್ಟ್ ವೇಕೆಂಟ್ ಪ್ಲೇಸ್ ಆಫ್ ಕಾರ್ಡಿಯಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಎಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವವರು ಮನುಷ್ಯರು ಇಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ನಾಳೆ ಹೋಗಿ ಇವರು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರೆ ಈ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಬಹುದು. ವೇಕೆಂಟ್ ಪ್ಲೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಲಿಫೈಡ್ ಇರುವವರನ್ನು ಫಿಲಪ್ ಮಾಡಿ, ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ತಾವು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇದೆ? ನಾನು ಟೈಫಾಯ್ಡ್ ಆಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದೆ. ನನಗೆ ನಾನು ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಎಂದು ಭಾರಿ ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬೌರಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ್ಡ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಂದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ಜಾಲಪ್ಪನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ ಕೇಳಿ. ಮೂರು ದಿವಸ ನಾನು ಕಾದೆ, ಒಂದು ವಾರ್ಡ್ ಯಾವ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಇದ್ದಾರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಎಂಎಲ್‌ಎ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಖಾಸಗೀ ಜನರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ತಿಂಗಳು, ಮೂರು ತಿಂಗಳು,

ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಇವತ್ತು ವಿಐಪಿ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೂ ನಿಗ್ರಹಿಸುವವರು ಇಲ್ಲವೇ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಐಪಿ ವಾರ್ಡನ್ನು ಮಿನಿಮಮ್ ಎರಡು ತಿಂಗಳು 40 ರೂಪಾಯಿ, 20 ರೂಪಾಯಿ ವಾರ್ಡ್ ಛಾರ್ಜ್ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ? ಮೆಜಾರಿಟಿ ಆಫ್ ದೆಮ್ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ರಿಲೇಟೀವ್ಸ್, ಯಾರೋ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ರಿಲೇಟೀವ್ಸ್. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ವಾರ್ಡ್ ದಕ್ಕಬಾರದೇ ? ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ? ಏನಾದರೂ ನಾವು ಇವತ್ತು ರೂಮ್ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೌರಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿರಬೇಕು. ವಿಐಪಿ ವಾರ್ಡ್, ದುಡ್ಡು ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ನಾವು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಎಂಎಲ್‌ಎಗಳು ತೀರಾ ವಾರ್ಡಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡದೇ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಈ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬೇಡುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು. ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತಾವು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಹುಳಿಯಾರಿನಲ್ಲಿ 4 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಉರ್ದು ಟೀಚರ್ ಇಲ್ಲ. ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿಯಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಫೇಲ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಈ ತಾರತಮ್ಯ ? ಇವತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಫೇಲ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ? ರ್‍ಯಾಂಕ್ ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇವತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಓದಿದವನು ಯಾರೂ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರ್‍ಯಾಂಕ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯದು ತಾವು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೆರಿಟ್ ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನವರ ಸಿಸ್ಟಂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ, ಯಾರು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಆತನು ಭಾರೀ ಮೇಧಾವಿ. ಪಾಪ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳುವಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ತಾವು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ನಿಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಹೊತ್ತು, ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವ, ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾವು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ದಯಮಾಡಿ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವಾಗ ಏನು 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸರ್ವೇಶನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಯುವಜನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಚಿವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಿರಿ ಬೇಡ. ಕೇವಲ 5–10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬ 'ವಿಶ್ವನಾಥ್' ಎನ್ನುವ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏಕೆ ವೇಸ್ಟ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ? ಒಂದೆರಡು ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾದರೂ ಅವರ ಖಾತೆಗೆ ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಿ. ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ–ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಲೆಟರ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವರನ್ನು ಕನ್ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ನೀವು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ; ಬೇಕಾದರೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬನ್ನಿ,

ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲಾವಿದರು, ಅಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ನಾನು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ, ಅವರು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆವತಿಯಿಂದ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅರಳು ಕಲಾವಿದರಿರಲಿ, ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರಿರಲಿ, ತಮಗೆ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಕೇಳಿ. ಈಗ ಅವರಿಗೆ, ಎರಡು ಸಾವಿರದಿಂದ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ 6000–7000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಅವರು ನೀವು ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಕಳುಹಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಗ್ರಾಮೀಣ ಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಮಂಡಲ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಷ್ಟೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 551 ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿವೆ, ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದುವೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಎರಡು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೊಂದು 'ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್' ಪತ್ರಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯಾರು ಓದುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಏನು ಆಗುತ್ತವೆ, ಅದನ್ನು ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡತನವನ್ನು ತಾವು ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು 'ಸರ್ಕಾರ' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ನಿಗಾ ವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದು ಬರಿ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾಸ್ತರುಗಳನ್ನು ಅವರ ಕೈಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಸಹ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ. ಮಾಸ್ತರುಗಳು ಒಂದು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಐದು ತಿಂಗಳುಗಳ ತನಕ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಆಗಿ ಗುಡಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ? ಹೋದ ವರ್ಷ ಒಂದೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 700 ಪ್ರೈವೇಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ತಾವು ಬರೆಯುತ್ತೀರಲ್ಲಾ, ಇದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೌರವ ತರುವಂಥ ಕೆಲಸವೆ ? 700 ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ನಿಮಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾಕತ್ತು, ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಏಕೆ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಇನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಆಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸೇರುವಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್–ಇನ್–ಏಡ್ ಬರುವವರೆಗೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಅನ್ನು ನೀವು ಕೇಳುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆಗುವ ದಿವಸ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ರೋಸ್ಟರ್ ಫಾಲೋ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ವೇಕೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಉಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಕಾಲೇಜು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಆವೊತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥವರಿಗೆ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಂಟ್–ಇನ್–ಏಡ್ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 20–25 ವರ್ಷಗಳಾದ ನಂತರ ಆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವೇಕೆನ್ಸಿ ನಾವು

ಕಾಣಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಡೈರೆಕ್ಟೊರೇಟ್ ಆಫೀಸ್ ಅನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರು ಸದನದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಐದು ಜನರಿಗೆ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ, ಬೇಡ ಏಳು ಜನರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಮ್ಮವರಾದ ಇಬ್ಬರು ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ, ಅನಂತರ ನಾನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅಥವಾ ವೇಕೆನ್ಸಿ ಇರುವ ಕಡೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಸಚಿವರಾದ ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಕೇಳಿ ನೋಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದು, ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದು ಹತ್ತು ಜನರೆಂದರೆ, ಡೈರೆಕ್ಟೋರೇಟ್ ಆಫೀಸಿನಿಂದ 13 ಜನರಿಗೆ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರೆಕಾಲಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಖಾಯಂ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ? ಇಲ್ಲವೆ ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತೀರಾ ? ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿಲುವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಜಾಬ್-ಓರಿಯೆಂಟೆಡ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹೋದ ಮತ್ತು ಕಳೆದ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ್ಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಯಾವ ಜಾಬ್-ಓರಿಯೆಂಟೆಡ್ ಕೋರ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಯಿರ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ಕೋರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀವು ಬೀದರ್, ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಯಿರ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಕೋರ್ಸ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನೀವು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಗಾ ವಹಿಸಿ, ಯಾವ್ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕೋರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋರ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅವೊತ್ತು ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದೆ. ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು. ಮಾಡೆಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇವರು ಇಲ್ಲ, ಹಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇರುತ್ತದೆ, ರೆಪ್ರಸೆಂಟೇಷನ್ ಹಾಗೆ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ಸೀನಿಯರ್ ಲೆಕ್ಚರರ್, ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಕೇಡರ್ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಎಂದು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ರೀಡರ್ ಆಗಿ, ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿ ಇರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಯಾರು ಮೆರೆಯುತ್ತಾರೋ, ಅವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕರೆದು ಹೇಳಬೇಕು. ಕಾಯಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆಂದು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು [illegible]ಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಚರರ್, ಸೀನಿಯರ್ ಲೆಕ್ಚರರ್, ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಕೇಡರ್ [illegible] ಲೆಕ್ಚರರ್ ಎಂದರೆ ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು, [illegible] ಮಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು.

[illegible]ಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ [illegible] ಬೆಂಗಳೂರು, ಕುವೆಂಪುನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಿಸಿಗ್‌ನೇಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತ[illegible], ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ತಾವು [illegible]ತು ಸರ್ಕಾರವೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರು ಸ್ವಲ್ಪ ನಾರ್ಮಲೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಏನು ಭಾರಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಅನೇಕ ಸಲ ತಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಒಂದೂ ಮನೆಯನ್ನೂ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 1[illegible] ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ 14-15 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರೂ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ರಿಪೇರ್‌ಮೆಂಟ್ ಚಿಂತಾ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಇದರ

ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು, ಆವತ್ತು ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಯಾರು ? ಇದನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಸಹ ಇದು ಸೇರಿಲ್ಲ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೋಡುವಷ್ಟು ಸೌಜನ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಅನುದಾನ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಯಾವುದು ಇದೆ ಅದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ತಾವು ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಕಛೇರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಬಂದಿರುವ ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ, ಗ್ರಾಂಟ್ ಬಂದಿರುವುದು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ ಯಾರು ಮೊದಲು ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ದುಡ್ಡನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವ್ಯವಹಾರದ ಸೋರ್ಸ್ ಅದು, ಇವತ್ತು ಗ್ರಾಂಟ್ ಏಕೆ ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ತಾವು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುವ ಹುಡುಗರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬೆಳಗಾಂನಿಂದ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಇಂಥ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಪಿ ಹೊಡೆದು ಪಾಸಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ತಾವು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ತಮಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಥ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಕಳುವಾಯಿತು, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಎರಡು ಪೇಪರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹುಡುಗರು ಕಾಪಿ ಹೊಡೆಯೋದು, ಪರೀಕ್ಷೆ ಆಗುವಾಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ, ಅನಂತರ ಪುನಃ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದರು, ಆದರೆ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹುಡುಗರ ಗತಿ ಏನು ? ನೀವು ಆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಏಕೆ ಕಳುವಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಇದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ತಾವು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮಾನ್ಯ ಶಿವಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿದ್ದುದು ನಿಜ. ಎ.ಇ.ಓ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಂದೇ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಎ.ಇ.ಓ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕ ಇವರುಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅನಂತರ ಶಾಲೆಯ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇವರೇನು ಸರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಆಗಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಾಹನದ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅವರುಗಳು ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕು, ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಇದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಏನು ನೀವು 10–30 ಆಯಿತು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಬರಬೇಕು, ಬೇರೆ ಬಸ್ಸು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ತಾವು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು 10–30ಕ್ಕೆ ಶಾಲೆ ತೆರೆಯತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ನೀವು 50 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು 5 ರಿಂದ 7 ವರೆಗೆ ಎರಡು ತರಗತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ 1 ರಿಂದ 7ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ, ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ದೊಡ್ಡಿಯಂತೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಳಿಸಿ, ಆಯಿತು ಹೋಗಿ 1 ರಿಂದ 6ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಪಾಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಇದು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು ತರತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ, ದಯಮಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ನಿಭಾಯಿಸಬಹುದು, ನಮ್ಮ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ 25–30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಆಗಿಲ್ಲ, ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ಜಿಲ್ಲಾ

ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಂದರೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಅವರುಗಳು ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಾದರೂ ಕೈಹಾಕಿ. ಇದ್ದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬಹುದು. ತಾವು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸದನಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಇನ್ಸಿಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನವರು ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ಪಾಲಿಸಿ ಡಿಸಿಷನ್, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನ ಎಗ್ಜಿಸ್‌ಟಿಂಗ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಸಂವಿಧಾನದ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ We can certainly amend ಹೇಳಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ವೈ. ಮೇಟಿ (ತಿಮ್ಮಾಪುರ):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಸರ್ಕಾರ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಡೆಗಣಿಸಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ 40 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇವರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ 200–300 ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಷಹರದಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅಂತರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಾಧುಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಪಿ ಮಾಡಿ ಪಾಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿದೆ ಅಂಥ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಪಿ ಮಾಡಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಷಹರದಿಂದ ಕಾಲೇಜಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ, ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಷಹರದ ಮಕ್ಕಳ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಏನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವರು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಂತೆ ಇವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಅವರು ಇರಲಾರದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿದೆ. ನಾನು 1500 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದಂಥ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದವನು. ಈಗತಾನೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಷಹರದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಬಂದಿರುವ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಅಂತರವಿದೆ. ಅವರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನಿಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ತಾರತಮ್ಯ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರ. ಅದು ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರವಿರಲಿ; ಪಕ್ಷಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕು 46 ವರ್ಷ ಕಳೆದುವು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರುವಂಥ ಇಂಥ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನ ಒಂದು ವಚನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

''ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳದಾ ತಂದೆ,

ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡದಾ ಗುರುವು,
ಬಿದ್ದಾಗ ಬಂದು ನೋಡದಾ ತಾಯಿ,
ಈ ಮೂವರು ಶುದ್ಧವೈರಿಗಳಯ್ಯ ಸರ್ವಜ್ಞ''

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಇವತ್ತು ಷಹರಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರನ್ನೂ ತುಂಬುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ನೀವು ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ ? ಷಹರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೇ ಒಂದು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೇ ಒಂದು ಇಂಥ ತಾರತಮ್ಯ ಏತಕ್ಕೆ ? ಷಹರದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಏನು ಖರ್ಚು ಇರುತ್ತದೆ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಭತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇದನ್ನು ನೀವು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಖಾಯಿಲೆ ಆದರೆ ವೈದ್ಯಕೀಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಷಹರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಸಂತೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭತ್ಯೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಟಿಯೊಳಗೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಹೋಗಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 100 ರಿಂದ 160 ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. ಇಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಅವನು ಆಫೀಸಿನ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವನು ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಬೇಕು ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಷಹರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಾರ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು, ನಾಯಿ, ನರಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧ್ಯಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಿ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಎಂದೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಇರಲಿ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಮತ್ತು ಅನುದಾನ ಸಹಿತವೂ ಇವೆ. ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಕೆಲವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಇರುವವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೆರಿಟ್ ಇರುವವರನ್ನು, ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಮಾಸ್ತರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ 1 ಲಕ್ಷ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಅವರು ಕೊಡುವಾಗ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜನ್ನು ಯಾರೂ ಕೂಡ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ 30ರಿಂದ 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನೊಳಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನಾವು ಭಾಡಿದರೆ ಶಾಲೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಅದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾಲೆಗಳು. ಅದೇ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಂಥವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿ ಸರಿಯಾದಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಸರಿಯಾದಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಾದ ಮೇಲೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಮುಂಚೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಲೆಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಉಪಕರಣಗಳು, ಶಾಲೆಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಶಾಲೆ ತೆಗೆದ ತಕ್ಷಣ ಟೀಚರ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಸ್ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ರೊಕ್ಕ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ತಾನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಂಥ ಇಂಥ ಕುರ್ಚಿ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಾಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಶಾಲೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೋ ಏನೋ. ಇಂಥವು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಉಳಿದ ಕಡೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬಂತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲ್ ಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೂಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಈ ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲ ಇಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಅವರನ್ನು ಮರುದಿವಸವೇ ಡೆಪ್ಯುಟೇಷನ್ ಮಾಡುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೂ ಕಾರಣರು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಈ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಮಾಸ್ತರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದು, ಡೆಪ್ಯುಟೇಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಯಾರು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇರುವ ಕಡೆ ಇಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಈ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ಇವತ್ತು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಚಿವಾಲಯದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದಾರಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎರಡು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನೋಡಿ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಬಂದವರು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ ? ಎಲ್ಲರೂ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎರಡು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ತೋರಿಸಿ. ಸಚಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎರಡು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೋಗಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಇದೆ, ಕಳುಹಿಸಿ, ಆದರೆ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಾಸ್ತರು, ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. 200–300 ಹುಡುಗರು ಇರುತ್ತಾರೆ, ಒಬ್ಬರು ಮಾಸ್ತರಿದ್ದರೆ, ಹುಡುಗರು ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಬಡಿದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಇವರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮಾಸ್ತರಿಂದ, ಹೇಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಹುಡುಗರು ಜಗಳವಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಮುಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಜಗಳ ಬಂದಿರುತ್ತವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಕೇಳಿ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದರು 2000 ಸಾವಿರ ಇಸವಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಮತ್ತು ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎರಡು ಸಾವಿರ ಇಸವಿಗೆ ಅಂದರೆ ಗತಿ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ 43 ವರ್ಷವಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸತಕ್ಕಂಥ ಗತಿ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 2000 ಇಸವಿಗೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ನಾನು ಶಾಸಕನಾಗಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದ. ನಾನು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ,

ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತುಂಬುತ್ತೀರೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಇದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಷಹರದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲನೆ ಕೆಲಸ ಅಂದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಮಕ್ಕಳು ಸಗಣಿ ಬಳಿಯಬೇಕು, ನೀರು ತರಬೇಕು, ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕಬೇಕು; ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕು. ನಂತರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂದಾಗ ಅವರು ಹೇಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆದಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು 3 ತಾಸು ಶಾಲೆ ಕಲಿಸುವ, ಸರಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಮಾಸ್ತರನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಿ. ಷಹರ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ತಾರತಮ್ಯ ಇದೆ. ಶಹರದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಿ. ಮೊದಲು ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವೆಹಿಕಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಶಿಕ್ಷಕ. ಅವನು ಮುಂಜಾನೆ ಬಸ್ ಹೋಗಿ ಹೊಳ್ಳಿ ಬರುವವರೆಗೆ ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಚೇರ್ಮನ್ ಇದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ 108 ಕೆಲಸಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಹಾಗೆ ಕಾಲ ನೂಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನಿವಾರ್ಯ ಇರುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿ. ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಜೂನ್‌ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಡಿ. ಎಷ್ಟು ಕನ್ನಡ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ತುಂಬಿ. ಹಳ್ಳಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನೌಕರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗ್ರೇಸ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಎಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದವರು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ 50 ವರ್ಷ ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ 47 ವರ್ಷವಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ 50 ವರ್ಷ ಬೇಕು ಸುಧಾರಿಸಿಬೇಕಾದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಗ್ರಾಮೀಣ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಬಡವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಳಕಳಿ ವಹಿಸಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ಆಶಿಸಿದ ನಾನು ಈ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕುಶಾಲ (ಸೂಳ್ಯ):- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇಂದಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳಾದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಯುವಜನ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಏನಿವೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. 1982–83ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹಲವಾರು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 1987ರಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಕೂಡ 10–10–87ರಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಆದೇಶ ನೀಡಿದಂತೆ 1991ರಲ್ಲಿ ತೆರೆದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಿದೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ 1982–83ರಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಥವಾ 1982–83ರಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು

ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾವುದೇ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಅಥವಾ ಜವಾನನ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಹೆಚ್. ಬನ್ನಿಕೋಡ್:– ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು 7 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ ಕ್ಲೋಸ್ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರು ಹೋದರು, ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಳೆ ಮುಂದುವರಿಸಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಅವರೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕುಶಾಲ:– 1987ರಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಎರವಲು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿ 1987ರಿಂದ ಈವರೆಗೆ 3 ಬ್ಯಾಚ್ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಹೊರಬರುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಗೌರವಧನದಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

7.15 ಪಿ.ಎಂ.

ಬಹುಶಃ ಈಗಾಗಲೇ ಹೊರಗಡೆ ಇಂತಹ ಗೌರವಧನದ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಧರಣಿ ಹೂಡಿದ್ದುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೇವೆ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಅಥವಾ ಸೇವೆ ಭದ್ರತೆ, ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿ ಅವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು, ರೋಸ್ಟರ್ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಿಯಮ ಅನುಸರಿಸಿ, ಇವರಿಗೂ ಕೂಡ ರೋಸ್ಟರ್ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಳೆದ 45 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಡತನದಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ ಆ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾದ ಅವಿದ್ಯಾವಂತತೆ. ಈ ಅವಿದ್ಯಾವಂತತೆ ತೊಲಗಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅತಿ ಮಹತ್ವ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಈ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಆದಾಯದ ಶೇಕಡಾ 50ರಷ್ಟನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಇವತ್ತು ಇಂತಹ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟೇಶನ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇದ್ದು ಉಳಿದ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಗೌರವ ಧನದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಏನೋ ಶಾಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿ 100–200 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೇಮಕಾತಿಯಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇವತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳೇ ಇರಲಿ, ಕಾಲೇಜುಗಳೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳೇ ಇರಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಶೌಚಾಲಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶೌಚಾಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಶೌಚಾಲಯ ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗಾಗಲೇ ಏಡೆಡ್ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಪಂಗಡದವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ರಹಿತದಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಾದರೂ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಾಗರಾಜ್ ಸಮಿತಿ ಏನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಆಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಇವತ್ತು ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣದ

ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 1985ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ನವೋದಯ ಶಾಲೆ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ನವೋದಯ ಶಾಲೆ ಯಾವುದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಈಗಾಗಲೇ ಆನ್ ಗೋಯಿಂಗ್ ಇರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ತೊಡಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯುವಜನ ಸೇವೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಯುವ ಜನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಯುವಕ ಮಂಡಲ ಮತ್ತು ಯುವತಿ ಮಂಡಲಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಯುವಜನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಕೇವಲ 1 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀಡಿದಾಗ ಬಹುಶಃ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯುವ ಶಕ್ತಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಯುವ ಜನರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಬಿರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೇವಲ 300ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಎಷ್ಟು ಯುವಕ ಮಂಡಲ ಅಥವಾ ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಲಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆ ತೆರೆದಂದಿನಿಂದ ಈ ತನಕ ಅದರ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ತೊಡಗಿಸಿ ಇಂತಹ ಯುವ ಶಕ್ತಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು 1985ರಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾಫ್ ನರ್ಸ್ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ಈ ತನಕ ನೇಮಿಸದೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಂತೆ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ:– ನಾವೆಲ್ಲ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10 ಗಂಟೆಗೆ ಬರುವ ಸದಸ್ಯರು. ನೀವು ರಾತ್ರಿ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಮಾಡಿ. ನಮಗೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ. ಅಷ್ಟೇ ನಾವು ಕೇಳುವುದು. ನಾವು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ 2 ಗಂಟೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:– ತಾವು ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಾ ? ಮಾನ್ಯ ಇದಿನಬ್ಬನವರು 10 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ. 7.30ಕ್ಕೆ ಮುಗಿಸಿ, ಪಾಪ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಸಿವು ಆಗಿದೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ (ಉಳ್ಳಾಲ):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಆರೋಗ್ಯ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದರು, ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲ ಕೋಣೆ ಇಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಡ ಇದ್ದರೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಲ್ಲ, ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇದ್ದರೆ ಶಾಲೆಯಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯಿದ್ದರೆ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಇಲ್ಲ. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಲೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾವುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲ ಕೋಣೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಅದನ್ನು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ

ಉಳ್ಳಾಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯುಂಟು. ಇದನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಮಕ್ಕಳ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಣ ನಾಲ್ಕು ಮಣ ತೂಕದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವರ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. 2–3–4–5ನೇ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ತೇನ್‌ಸಿಂಗ್ ಪರ್ವತ ಹತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಹಾಗೆ ಅವರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ತೂಕದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ನಾಳೆ ಗೂನ ಬೆನ್ನಿನವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹುಡುಗಿ ಕೂಡ ಸಿಗುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯವಾಗುತ್ತಾ ಉಂಟು. ಇದು ಖಂಡಿತಾ ಈ ರೀತಿಯಾಗಬಾರದು. 5ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ ಎಂದು ಡಾ: ಶಿವರಾಮಕಾರಂತರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 5ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂತಹ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಕೋಮಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನೀತಿ ಪಾಠ ಇತ್ತು. ಗುರುಹಿರಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಯಾವ ರೀತಿ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಇವತ್ತು ಅದೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರನ್ನು ಅವರನ್ನು ಘೇರಾವು ಮಾಡಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಬೀಗಹಾಕಿ ಸಂತೋಷಪಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಹಾಗೆ ಆದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿದೆ ಅಂದರೆ ನಾನೊಂದು ಕಾರ್ಟೂನ್ ನೋಡಿದೆ. ಆ ಕಾರ್ಟೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹೇಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಶಿಷ್ಯ ಬಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು. ಈಗಿನ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಶಿಷ್ಯ ಅದರ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಗರೇಟು ಉಂಟು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಬರತಕ್ಕ ಭವಿಷ್ಯತ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈಗ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗುರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಿರಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆನುಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಪಾಠಗಳು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿವೆ. ಇವತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತಗಳ ದ್ವೇಷವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ, ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ನಾನು ತರಲಿಲ್ಲ. ತಂದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನೋವು ಆಗತಕ್ಕ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮತಗಳ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ನೋವಾಗತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ? ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನಗಳು ಬರಲಿ. ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನಗಳು ಬರಲಿ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೋಮು ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಇವತ್ತು ಅತಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂತಹ ಆ ಲೇಖನಗಳು ಆ ಪಾಠಗಳು ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಇವತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಕೋಮುಸೌಹಾರ್ದತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಸಮಿತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ಅನುಭವಿಗಳು, ತಜ್ಞರು, ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಮಿತಿಯನ್ನು

ಮಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಉಪಕಾರವಾದೀತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್ ಅವರು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಇದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ಅವರು ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಂತರ ಅದು ಏನು ಆಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ನಾವು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಹಣ ಲೂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಉಂಟು. ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗ ನಮಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಡಾ. ಲಮಾಣಿಯವರು ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಬಗ್ಗುಬಡಿಯಬೇಕು. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಒಂದು ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗುಬಡಿಯತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯಾರವರೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಬೇಕಾದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗುಬಡಿದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾದರಿ ತೋರಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಭಾವಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ, ದೇಶವನ್ನು ಉಳಿಸತಕ್ಕಂಥ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಿದ್ದರೆ ನಾನು 1968ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವ ಇತ್ತು, ಉಸಿರು ಇತ್ತು, ರಕ್ತ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅದು ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿದೆ. ಈಗ ರಕ್ತ ಇಲ್ಲ, ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮಾಂಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯು ಉಂಟು. ನಮ್ಮ ರಾಣೆಯವರು ಈಗ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಅವರು ಈ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಗೆ ಸಾಣೆ ಹಾಕಿ, ಹರಿತಬರಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಅದು ನಿರ್ಜೀವಗೊಂಡರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ? ಅಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೆಲವು ತೋಟಗಳು ಉಂಟಂತೆ, ಅಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಆಗುತ್ತದಂತೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೋ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷರತೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಂದಿದೆ. ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಲೂಟಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಅಂತ. ನಮ್ಮ ಶಿವನಂಜಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಜನರ ಆಂದೋಳನ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು. ಅದು ಈಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಂದೋಳನವಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ನಡೆಸುವಂಥಾದ್ದು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಮಾತನಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಇದು ತಪ್ಪಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಇನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಗ್ಗೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದುದು. ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು. ಇದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಉಸಿರು, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಜೀವ. ಭಾಷಾವಾರು ರಾಜ್ಯ ರಚನೆಯಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮದು ಕರ್ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕನ್ನಡ ಕಲಾವಿದರ ಬಗ್ಗೆ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸ. ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ? ಏಳೆಂಟು ಅಕಾಡೆಮಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಲಲಿತಕಲಾ ಅಕಾಡೆಮಿ, ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಉರ್ದು ಅಕಾಡೆಮಿ, ಕೊಂಕಣಿ ಅಕಾಡೆಮಿಗಳಿದ್ದು, ಇವರೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ ಕೆಲಸ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ

ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಉಂಟು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು. ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ರೀತಿ ಹಂಚಿಹೋದರೆ ಕನ್ನಡದ ಉದ್ಧಾರ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬಗ್ಗುಬಡಿದು, ಅದಕ್ಕೊಂದು ಜೀವ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕೆ.ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ ಅವರನ್ನು ಹೋಗಿ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಹನೀಯರುಗಳನ್ನು, ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಇದಕ್ಕೊಂದು ಜೀವಕಳೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ತಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ –

‘ಕನ್ನಡಕೆ ಹೋರಾಡು ಕನ್ನಡದ ಕಂದ,
ಕನ್ನಡವ ಕಾಪಾಡು ನನ್ನ ಆನಂದ’

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮತ್ತು ಯಾರು ಕಾಪಾಡಬೇಕು ? ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ಐದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ ? ರಾವಣನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಾಸಿನ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಆದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಎಂಟು – ಒಂಬತ್ತು ಅಕಾಡೆಮಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅವರು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಹದ್ದುಬಸ್ತಿಗೆ ತಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ಮಾಸಾಶನ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದು.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನಿಶ್ಯಕ್ತರಾದ ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವನ್ನೇ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದಂಥ ಕಲಾವಿದರು ಇವತ್ತು ವೃದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಾಸಾಶನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ 4–5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ ಯಾವುದು ಮಾಡುವುದು ? ಇದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಲಾವಿದರು ಸೋತಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಮಾಸಾಶನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಕೂಡ ಅದೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಉಂಟು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ನವರೂ ಕೂಡ ಈ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು. ಒಂದೇ ಒಂದು, ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವ ಹಾಗೆ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೆಲಸ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಡಿ.ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಕುವೆಂಪುರವರು, ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂರವರು, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು, ಕಡೆಂಗೋಡ್ಲು ಶಂಕರಭಟ್ಟರು, ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಞ್ಞಣ್ಣರೈ, ಇಂತಹವರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಮಗ್ರ್ಯ ಕಾವ್ಯ, ಲೇಖನ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರೋಢೀಕರಣ ಮಾಡಿ, 5 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು. ಇದು ಮನೆ ಮನೆಗೂ ಮುಟ್ಟಬೇಕು. 40–50 ರೂಪಾಯಿ ಆದರೆ, ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಯಾರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಬರೆದಂತ ಕವನಗಳನ್ನು ಲೇಖನಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು 5 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು, ಕೆಂಗಲ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು 1968ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವನ್ನು 2 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆ ಮನೆಗೂ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ,

ಮಕ್ಕಳು, ಸೊಸೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಓದತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೊಂದು ವಾಚನಾಲಯವಾಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸ, ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಉಸಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಬರೀ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಸುವಂಥಾದ್ದು, ಬರೀ ಬೆನ್ನನ್ನೇ ಬೆಳೆಸುವಂಥಾದ್ದು, ಬರೀ ಕಾಲನ್ನೇ ಬೆಳೆಸುವಂತಾದ್ದು ಆಗಬಾರದು. ಇಂತಹ ಬೇರೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಕೂಡ ಉಂಟು.

ಹಣ ಬೇಕು, ಆರೋಗ್ಯ ಬೇಕು, ವಿಷಯ ಬೇಕು, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಬೇಕು. ಆದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಉಸಿರು. ಉಸಿರು ಇಲ್ಲದ ಅನ್ನ ಇದು. ನಾವು ಈ ಅನ್ನವನ್ನೇ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಐದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕು. ಇದಕ್ಕೆ 15 ಕೋಟಿಯನ್ನಾದರೂ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಉಮೇದು ಇರತಕ್ಕಂಥ ವಿಶ್ವನಾಥರಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರತಕ್ಕ ನಮಗೆ, ಕನ್ನಡದ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ನಮಗೆ ಅಥವಾ ಈ ಚಿಂತನೆ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ವರಿಗೂ ಆನಂದವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋತಿರತಕ್ಕ ಕಲಾವಿದರಿಗೂ ಕೂಡ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪತ್ರಿಕೆ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಓದುವುದನ್ನು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉಸಿರಾಗಿರತಕ್ಕ, ನಮಗೆ ಅನ್ನವಾಗಿರತಕ್ಕ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಕನ್ನಡ ಅನ್ನ ಮತ್ತೆ ಚಪಾತಿ, ಸಾಂಬಾರ್ ಹಾಕಿ ಸಾರು ಹಾಕಿ, ಹೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಲಡ್ಡು ಹಾಕಿ, ಇನ್ನು ಏನೆಲ್ಲಾ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನೋಣ. ಆದರೆ, ಇದು ಅನ್ನ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ''ಉತ್ತರದ ಕಾಶಿಯಲಿ, ಕತ್ತೆ ಮಿಂದೈತರಲು, ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶಕದು ಕುದುರೆಯಹುದೇ'' ಕುವೆಂಪುರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು, ಮೇಯಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದರೆ, ಅದು ಕುದುರೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ''ತಾಯಿತ್ತ ಮೊಲೆ ಹಾಲೇ ನಮ್ಮ ಮೈಗಾಗದಿರೆ, ಮತ್ತೆ ಹೊರಬಲಕಾರಿ ನೆತ್ತರಹುದೇ'' ತಾಯಿತ್ತ ಮೊಲೆ ಹಾಲೇ ನಮಗೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ ಏನು ಆಗಬೇಕೆಂದು'' ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ''ಕರ್ನಾಟಕ ಒಂದೇ, ಕರ್ನಾಟಕವೊಂದೇ, ಕರ್ನಾಟಕವೊಂದೇ, ಇದನ್ನು ಹಳಿಯುವ ಜನರಿದ್ದರು ಒಂದೇ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ. ಇದನ್ನು ತೆಗಳುವಂಥ ಜನ, ಇದನ್ನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುವಂಥ ಜನ ಇದ್ದರೂ ಒಂದೇ, ಅವರು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕವಿಗಳ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ವಕ್ಫ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಕ್ಫ್ ಬರೀ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ವಕ್ಫ್ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಇದನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮಸೀದಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಏನೋ ಜಗಳ. ವಕ್ಫ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಯಾರ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ದರ್ಬಾರು ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಇವರ ಕೆಲಸವನ್ನು, ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ ವಕ್ಫ್ ಬಂದಿದ್ದು ಏಕೆ? ಈ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ, ಮಸೀದಿಗಳಿಗೆ, ಮದ್ರಸಾಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬೇಕು, ಬಿದ್ದುಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಮತ್ತು ವಕ್ಫ್ ಇರತಕ್ಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ, ಇವತ್ತು ಯಾರು ಯಾರೋ ತಿಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರೋ

ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದುದನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಜಿಲ್ಲೆ, ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ, ಮಸೀದಿಗಳಿಗೆ, ಮದ್ರಸಾಗಳಿಗೆ, ಇವುಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ''ಕಲ್ಲಪ್ಪ, ಗುಂಡಪ್ಪನ ನಡುವೆ ಮೆಣಸಪ್ಪ ಚಟ್ಟಾದ'' ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದಾಗಬೇಕು, ಇದಾಗಬೇಕು ಎಂದು ದೊಡ್ಡವರ ಶಕ್ತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸಾಧಾರಣ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮನುಷ್ಯ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಜನರು, ಇವರ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ''ಕಲ್ಲಪ್ಪ, ಗುಂಡಪ್ಪನ ನಡುವೆ, ಮೆಣಸಪ್ಪ ಚಟ್ಟಾದ'' ಎಂಬಂತೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮರೆತರೆ ಉಂಡ ಮನೆಗೆ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದಂತೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಿಮಾನ ಇರಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಇದು ಭಾಷಾ ವ್ಯಾಮೋಹವಲ್ಲ. ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ತಮಿಳುನಾಡು, ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೂ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿಯಾರೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿಯವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಬಿಎ, ಎಂಎ, ಮುಂತಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಜನರ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೀವು ನೋಡಲಾರಿರಿ, ಅವರು ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷಾವಾರು ರಾಜ್ಯವಾದುದನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡು, ಕೇರಳ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದವರು ನಾವು ಸೌಜನ್ಯಶೀಲರು, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು, ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ವಿಶಾಲ ಮನಸ್ಸಿನವರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ನಾವುಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮೋಸದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು 15 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ತಮಿಳು, ತೆಲುಗರ ವಶವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಏನಾದರೂ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಅಂಕುಶವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮೇಲೆ ತರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಬದುಕುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೂಡ ಇನ್ನು 15-20 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಲೆಯಾಳಿಗರ ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಕೇರಳೀಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೇಳಪ್ಪನ್ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಹಿಂದೆ ಗೋಕರ್ಣದವರೆಗೂ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಈಗಲೂ ಕೇರಳೀಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಓಟರ್ಸ್ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚಾಯತ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೋರೇಶನ್ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಗೆದ್ದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಗೆದ್ದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯ ಎದುರು ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ನಮಗೆ ? ಆಗ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ? ದೇವರೇ ಗತಿ ? ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯಾರವರು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ವಾಟಾಳ್‌ರವರಿಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ನೀವು ಕನ್ನಡದ ಪರ ಹೇಳುವುದು ಹೌದು, ನಿಜವಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವಿದೆ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವವರು

ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಾಟಾಳ್‌ರವರು ಅದ್ಭುತದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ:- ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರಿಗಾಗಲೀ, ನಿಮಗಾಗಲೀ, ಕನ್ನಡದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಅಡ್ಡಿ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ...

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ:- ನಾನಂತೂ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮನೆ ಮಾತು ಮಲೆಯಾಳವಾದರೂ ಕೂಡ ನನ್ನ 6ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ನಾನು ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟರವರೆಗೂ ಕೂಡ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ವಿಧಾನಸಭೆಗೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಏನಿದ್ದರೂ ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಬರಹದಿಂದಲೇ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಸಾರಿ ಸುಮಾರು 85 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಬರಹದಿಂದಲೇ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಗಳು ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಆಗಿವೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಇದು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ? ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಹಂಡೆ ನೀರು ಕಾಯಿಸಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮಕ್ಕಳ ಹತ್ತಿರ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ನಾವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಚಂಚಲತೆ ಇರಬಾರದು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಉರ್ದು ಇಡಬಹುದು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಉರ್ದು ಮಾತನಾಡುವವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಉರ್ದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲ, ನನಗೆ ಉರ್ದು ಬರುತ್ತದೆ, ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ನಾವು ಮಾತನಾಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒಂದು ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಊರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಲೆಯಾಳಿ ಮಾತನಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ನನಗೆ ಮಲೆಯಾಳಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಸಭೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದೆ. ಅವರೇ ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡಿ, ಕನ್ನಡವೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ, ಅನೇಕ ಜನರು ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಕವಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ 15 ಕೋಟಿ ಕೊಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಚೇತನ ಕೊಡಬೇಕು, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮ, ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಕೋಮುಸೌಹಾರ್ದತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನಗಳು ಇರಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಕೋಶದ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಸಕರಿಗೂ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರು ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಡಬೇಕು.

ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು, ಶಾಸಕರುಗಳು ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭವು ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವುಗಳು

ಇವೊತ್ತು ನಮಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಬೇಕು, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬೇಕು, ನಮಗೆ ಹಿಂದಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು.

''ರಾಜ್ಯ ನುಡಿಯೆಂದೊಂದು,
ರಾಷ್ಟ್ರ ನುಡಿಯೆಂದೊಂದು,
ವೇದನುಡಿಯೆಂದೊಂದು ಹತ್ತಿಜಗ್ಗಿ,
ನಿರಿನಿಟಿಲು ನಿಟಿಲೆಂದು ಒಡಿಲುವದೆಯುರಿಯುತಿದೆ ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಬೆನ್ನು ಬಳುಕಿ ಬಗ್ಗಿ,
ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡ ಬಲವಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳೇ ಬಾಯ್ಮುಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಿಹರು ಕೆಲವು ಮಂದಿ,
ಸಾಯುತಿದೆ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ, ಓ ಕನ್ನಡದ ಕಂದರಿರಾ ಹೊರನುಡಿಯ ಹೊರೆಯಿಂದ ಕುಸಿದು ಕುಗ್ಗಿ,
ಒಡಗೂಡಿ ಬಂದ ನುಡಿ ತಾಯಿ ನುಡಿ, ಕೊಲೆಗೈದರಮ್ಮನನೆ ಕೊಲಿಸಿದಂತೆ, ತಾಯ್ಮುತ್ತು ಕೊಡುವಂದು ನಿಮ್ಮ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಅದು ಪೋಣಿಸಿದ ಮುತ್ತಿನಂತೆ, ನಿನ್ನ ನನ್ನುಡಿಯ ಹಸುಳೆಗಳನೆತ್ತಿ ನುಡಿನುಡಿಯೆಂದು ಕನ್ನಡವೇ ಕಲಿಸುವುದು ತುಟಿಗೆ ಬಂದು,
ಸಾಯುತಿದೆ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ಓ ಕನ್ನಡದ ಕಂದರಿರಾ, ನಿರಿನಿಟಿಲು ನಿಟಿಲೆಂದು ಒಡಿಮೂಳೆ ಮುರಿಯುತಿದೆ,
ಕನ್ನಡಮ್ಮನು ಮೂಳೆ ಬಳುಕಿ ಬಗ್ಗಿ, ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡ ಬಲವಿಲ್ಲ....

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕವಿ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ –

ನರಕಕ್ಕಿಳ್ಸಿ ನಾಲಗೆ ಸೀಳ್ಸಿ,
ಮೂಗ್ನಲ್ ಕನ್ನಡ ಪದವಾಡ್ತೀನಿ ನನ್ನ್ ಮನಸನ್ ನೀ ಕಾಣೆ,
ಹೆಂಡ ಹೋಗ್ಲಿ, ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೋಗ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಚ್‌ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ಲಿ, ಪರ್‌ಪಂಚ್ ಇರೋತನಕ ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡ ಪದಗೊಳ್ ನುಗ್‌ಲಿ.... ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವು ಆಗಲಿ, ಬೆಳೆಯಲು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಸಭೆಯು ಇಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ನಾಳೆ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9–30ಕ್ಕೆ ಸೇರಲಿದೆ.

(ಸದನವು 7–45ಕ್ಕೆ ಮುಗಿದು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9–30ಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಸೇರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು.)

† ಈ ಚಿಹ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಅಥವಾ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.